

**HÃY NHÌN XEM
NGƯỜI NÀY, VUA
CỦA CÁC NGƯỜI !**

Used by permission from International Lutheran Laymen's League, all rights reserved.
2026.

Thứ Tư Lễ Tro, Ngày 18 Tháng Hai Năm 2026

Lúc khởi đầu đã có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở với Thiên Chúa, và Ngôi Lời là Thiên Chúa...Nơi Người có sự sống, và sự sống là ánh sáng cho nhân loại. Ánh sáng chiếu soi trong bóng tối, và bóng tối không diệt được ánh sáng...Người đã đến trong dân mình, nhưng dân mình không đón nhận Người. Nhưng tất cả những ai đón nhận Người, những ai tin vào danh Người, thì Người ban cho họ quyền trở nên con cái của Thiên Chúa. Ngôi Lời đã trở nên xác thể, lập đền thờ ngự trong chúng ta, đầy ân huệ và chân lý... Chưa bao giờ có ai thấy Thiên Chúa, chỉ Con Một của Thiên Chúa, là Đấng ở trong lòng Cha, bày tỏ Cha cho chúng ta.

Phúc Âm theo Thánh Giăng 1:1-5, 11-12, 14, 18

Nếu Muốn, Anh Chị Em Có Thể Thấy Thiên Chúa

Có một số ước muốn của con người mà hầu như ai cũng có đó là: Giá như tôi có thể nhìn thấy Chúa, và biết Ngài như thế nào? Giá như tôi có thể biết Ngài cảm thấy thế nào về tôi? Giá như tôi có thể biết Ngài, thực sự biết Ngài, như tôi biết gia đình, bạn bè của tôi.

Thánh Kinh cho chúng ta biết rằng chúng ta có thể biết Thiên Chúa theo cách này – bởi vì Thiên Chúa đã đến thế gian làm người, là Đấng Cứu Thế Giê-su của chúng ta. Câu chuyện này được ghi chép lại trong bốn sách Phúc Âm. Và vì vậy, giờ đây chúng ta có thể biết Thiên Chúa, Đấng từng vô hình, nay giống như chúng ta biết những người khác-Thiên Chúa, Đấng yêu thương chúng ta đến nỗi Ngài đã hy sinh chính mạng sống mình để cứu cuộc chúng ta. Và vì Đức Giê-su đã sống lại vinh quang từ cõi chết và hứa sẽ chia sẻ sự sống đó với tất cả những ai tin cậy Ngài, chúng ta có cả cõi đời đời để biết và yêu mến Ngài sâu sắc hơn.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, xin dạy con biết nhìn thấy Ngài trong Kinh Thánh và trong cuộc sống của con-và đặc biệt là biết Ngài yêu thương con biết bao. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Khi anh chị em hiểu biết về Chúa hơn, anh chị em nghĩ Chúa muốn gì nhất nơi anh chị em?
2. Tại sao anh chị em lại nghĩ như vậy?
3. Điều anh chị em mong muốn nhất từ Chúa là gì?

Thứ Năm, Ngày 19 Tháng 2 Năm 2026

Ngày hôm sau, khi ông Giăng thấy Đức Giê-su tiến về phía mình và nói: “Đây là Chiên Con của Thiên Chúa, Đấng xóa bỏ tội trần gian... và ông Giăng làm chứng rằng: ‘Tôi đã thấy Đức Thánh Linh từ trời ngự xuống giống như chim bồ câu và ngự trên Người. Chính tôi đã không biết Người, nhưng Đấng đã sai tôi làm phép rửa tội bằng nước đã nói với tôi: “Người mà anh thấy Đức Thánh Linh ngự xuống và ở trên Người, chính là Đấng làm phép rửa tội trong Đức Thánh Linh.” Và tôi đã thấy và xin làm chứng rằng: ‘Người là Con Thiên Chúa.’”

Phúc Âm theo Thánh Giăng 1:29, 32-34

Không Ngờ

Có điều gì đó kỳ lạ đang xảy ra trong Phúc Âm theo Thánh Giăng 1:25-37. Dường như Đức Giê-su đang ở giữa đám đông nơi ông Giăng làm phép rửa tội (báp tem). Ngài không tỏ mình ra, Ngài chỉ ở đó, đứng hoặc đi lại, nhiều Ngài liên tiếp – và dường như không một ai để ý đến Ngài.

Ngoại trừ, chính ông Giăng, ông hằng hái chỉ ra Ngài nhiều lần và kể lại những gì mình đã thấy vào ngày mà Đức Giê-su làm lễ rửa tội. Do lời chứng của mình, ông đã mất hai môn đệ của mình, rời mình mà đi theo Đức Giê-su. Và ông vui mừng.

Tại sao? Tôi nghĩ là vì ông đã hoàn thành sứ mệnh mà Thiên Chúa đã giao cho mình. Giờ đây, công việc được chuyển giao cho Đức Giê-su, Đấng được Thiên Chúa chọn làm của lễ hy sinh – Chiên Con sẽ hy sinh mạng sống mình để cứu chuộc con dân của Thiên Chúa. Công việc của Đức Giê-su sẽ đưa Ngài đến cái chết, khi Ngài cất đi mọi tội lỗi và mặc cảm của chúng ta qua cái chết trên thập giá. Và rồi, Ngài sẽ sống lại từ cõi chết, để ban sự sống cho tất cả chúng ta, những ai tin cậy Ngài sẽ được cứu và tha thứ. Ngài sẽ rửa tội cho chúng ta bằng Đức Thánh Linh của Thiên Chúa và chúng sẽ là mãi mãi là con của Thiên Chúa.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, xin giúp con nhận ra Ngài ngay cả khi con không ngờ tới. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Theo anh chị em, tại sao Đức Giê-su thường xuyên lui tới những nơi đông người như vậy?
2. Sự hiện diện của Ngài đã dẫn đến kết quả gì?
3. Đức Giê-su đã bao giờ bất ngờ xuất hiện trong cuộc sống anh chị em chưa? Chuyện gì đã xảy ra?

Thứ Sáu, Ngày 20 Tháng 2 Năm 2026

Đức Thánh Linh đem Ngài vào trong đồng vắng, Người ở trong đồng vắng 40 ngày, chịu sa tan cám dỗ, ở cùng thú rừng, và có các thiên sứ phục vụ Ngài. Phúc Âm theo Thánh Mác 1:12-13

Những Người Đồng Hành Kỳ Lạ

Hãy theo Đức Giê-su đi vào đồng vắng. Nhìn quanh, anh chị em thấy gì?

Phải, chính Đức Thánh Linh đã đem Đức Giê-su đến đó. Vì thế, có Thiên Chúa ở đó, Sa-tan cũng ở đó để tìm cách cám dỗ Đức Giê-su. Cũng có các thiên sứ tốt dù không biết cụ thể là họ đang làm gì và có cả các loài thú rừng.

Đó là những bạn “đồng hành” với Đức Giê-su. Đó là một danh sách khá đầy đủ các sinh vật sống, từ Thiên Chúa cho đến loài vật. Nhưng còn thiếu một... Con Người ở đâu?

Chính Đức Giê-su là Con Người ở đây. Người là đại diện của chúng ta, làm thay cho chúng ta điều mà chúng ta không bao giờ làm nổi. Người trải qua 40 ngày bị thử thách – “Hãy làm phép lạ để đáp ứng nhu cầu của chính mình! Hãy ép Thiên Chúa chứng tỏ quyền năng và sự trung tín của Ngài với Con, thay vì tin tưởng Ngài, hãy quay lưng lại với Thiên Chúa và nắm lấy quyền lực trần thế.” Nhưng khác với chúng ta. Đức Giê-su vẫn trung tín!

Điều tuyệt vời ở đây chính là Đức Giê-su, Con Thiên Chúa, cũng là Con Người. Người đã trở nên một với chúng ta, chịu cùng những nhu cầu và thử thách – đói khát, cô đơn, bị cám dỗ.

Và tại sao? Bởi vì Người yêu thương chúng ta và muốn cứu chúng ta ra khỏi điều ác, đem chúng ta trở lại với Thiên Chúa. Cũng vì Người yêu mến Thiên Chúa Cha, Đấng đã sai Người đến cứu chúng ta bằng cách chết đau đớn trên thập giá và sống lại vinh quang từ trong cõi chết để chia sẻ sự sống đó cho chúng ta.

Cầu nguyện: Thưa Đức Giê-su, con cảm tạ Ngài vì bằng lòng trở nên giống như con. Xin giúp con khi gặp khó khăn, khi cần Chúa thì con kêu cầu Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

- 1 Có tốt cho chúng ta khi Thiên Chúa chỉ sai một thiên sứ đến giải cứu chúng ta?
2. Tại sao có, tại sao không? Cho biết lý do.
3. Anh chị em có cảm giác thế nào nếu Đức Giê-su luôn luôn là con người như chúng ta?

Thứ Bảy, Ngày 21 Tháng 2 Năm 2026

Đoàn dân đông chen chúc nhau để lắng nghe đạo Thiên Chúa...rồi Ngài ngồi trên thuyền [của ông Phi-e-rơ] mà dạy dỗ dân chúng. Khi dạy xong, Ngài nói với ông Si-môn, “Hãy đem thuyền ra sâu hơn, thả lưới mà đánh cá.” Si-môn thưa rằng: “Thưa thầy, trọn đêm qua chúng tôi đã không bắt được gì; nhưng theo lời thầy, tôi sẽ thả lưới vậy.” Họ thả lưới xuống, bắt được rất nhiều cá, đến nỗi lưới bị đứt ra...Nhưng khi Si-môn Phi-e-rơ thấy vậy, ông liền sấp mình dưới chân Đức Giê-su, và nói: “Thưa Chúa, xin hãy lia khỏi con vì con là kẻ có tội.” Và Đức Giê-su nói với Si-môn: “Đừng sợ chi, từ nay anh sẽ trở nên tay đánh lưới người.” Đoạn, họ đem thuyền vào bờ và lia bỏ mọi sự mà theo Ngài.

Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 5:1b, 3b-6, 8, 10b-11

Đức Giê-su Hiểu Rõ

Tôi tự hỏi khi Phi-e-rơ cảm thấy thế nào khi quỳ trước mặt Đức Giê-su trên con thuyền đó. Chắc hẳn ông đã ngộp đến thất lưng trong những con cá đang giãy giụa đó. Mới trước đó không lâu, ông còn xem Đức Giê-su như thể Ngài không hiểu những gì mà Ngài đang nói. Và giờ đây, ông nhận ra điều gì?... Đức Giê-su cũng hiểu về cá!

Quan trọng hơn thế nữa. Đức Giê-su hiểu cả con người. Ngài biết ông yếu đuối và tội lỗi. Tuy nhiên, Ngài vẫn kêu gọi ông giúp đưa những người khác đến Vương quốc của Thiên Chúa.

Đức Giê-su cũng kêu gọi chúng ta, bất chấp tội lỗi và sự yếu đuối của chúng ta. Ngài sẽ dùng chúng ta rao truyền Tin Mừng cho những người khác về Ngài, Đấng yêu thương chúng ta đến nỗi Ngài đã chết cách đau thương trên thập giá và đã sống lại cách huy hoàng để cứu chuộc chúng ta và ban cho chúng ta quyền được làm con của Ngài.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, Chúa biết con yếu đuối. Cầu xin Ngài dùng con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Theo anh chị em, tại sao Đức Giê-su lại chọn những ngư dân bình thường làm môn đồ Ngài?
2. Anh chị em có đưa ra lựa chọn như vậy không? Tại sao có hoặc tại sao không?
3. Đức Giê-su cũng yêu thương và kêu gọi anh chị em. Điều gì hiện lên trong tâm trí anh chị em nghĩ đến việc đáp lời kêu gọi của Ngài?

Chúa Nhật, Ngày 22 Tháng 2 Năm 2026

Ngày thứ ba, tại thành Ca-na, xứ Ga-li-lê có một đám cưới... khi rượu hết, mẹ Đức Giê-su nói với Ngài: “Người ta không còn rượu nữa.” Đức Giê-su trả lời: “Thưa mẹ, việc đó đâu có liên hệ gì đến con? Giờ con chưa đến.” Mẹ Ngài nói với những người hầu việc: “Người bảo các anh làm điều gì, hãy làm theo.” Tại đó, có 6 chum nước đựng nước bằng đá... mỗi chum chứa khoảng 20 đến 30 ga-long [khoảng trên 100 lít nước cho mỗi chum]. Đức Giê-su nói với những người hầu việc: “Hãy đổ đầy nước vào những chum này.”

Phúc Âm theo Thánh Giăng 2:1a, 3-7a

Thấu Hiểu Tấm Lòng Của Đức Giê-su

Tôi yêu mến đức tin của bà Ma-ri, bà tin nơi con trai mình là Đức Giê-su. Khi bà mong Người giúp đỡ và bà đã nhận được câu trả lời kỳ diệu. Bà thậm chí không buồn tranh luận hay đặt câu hỏi. Bà chỉ nói với các người hầu bàn: “Hãy làm theo lời Người.”

Và Đức Giê-su đã được khen ngợi về điều đó! Ngài thực hiện phép lạ đầu tiên của mình, biến nước thành rượu. Đức Giê-su đã cứu vãn bữa tiệc cưới và danh tiếng của chú rể với tư cách là chủ nhà và các môn đồ tin vào Ngài.

Bà Ma-ri biết gì về Con trai mình mà lại tự tin đến như vậy? Tôi nghĩ là bà biết Con trai mình là người nhân từ, hay thương xót cũng như biết ứng phó những việc bất thường xảy ra vào phút chót. Có lẽ bà không mong chờ phép lạ, nhưng bà biết chắc là Ngài sẽ tìm cách giúp đỡ, bởi vì tình yêu thương của Ngài chính là động lực thúc đẩy Ngài.

Và điều đó đã xảy ra – cũng giống như việc thúc đẩy Đức Giê-su chấp nhận khổ hình và chết trên thập giá vì chúng ta khi giờ cuối cùng của Ngài đã đến (xin xem trong Phúc Âm theo Thánh Giăng 17:1)

Vì cơ yêu thương chúng ta nên Ngài đã giải thoát chúng ta ra khỏi quyền lực của ma quỷ, và khi Ngài sống lại từ trong cõi chết, Ngài hứa sẽ chia sẻ sự sống ấy với chúng ta, những người tin cậy vào Ngài.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, con hiểu được lòng Ngài. Con cảm ơn Ngài vì đã cứu con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em nghĩ gì sau đó bà Ma-ri và Đức Giê-su đã nói gì với nhau?
2. Anh chị em nghĩ chú rể sẽ nói gì?
3. Anh chị em nghĩ gì khi Đức Giê-su biết vấn đề mà mình đang gặp phải và sẽ nói gì? Tại sao không hỏi Ngài bây giờ?

Thứ Hai, Ngày 23 Tháng 2 Năm 2026

Một ngày kia, khi Ngài [Đức Giê-su] đang cầu nguyện riêng, môn đồ ở với Ngài. Ngài bèn hỏi họ rằng: “Dân chúng nói Thầy là ai?” Họ thưa rằng: “Người nói là Giăng Báp-tít, người khác nói là Ê-li-gia, người khác nói là một đấng tiên tri đời xưa đã sống lại. Ngài lại hỏi họ rằng: “Còn các anh thì gọi thầy là ai?” Phi-e-rơ thưa rằng: “Thầy là Đấng Christ của Thiên Chúa.” Ngài nghiêm cấm không cho họ nói cho ai biết, và nói tiếp: ‘ Con Người phải chịu nhiều gian khổ, bị loại bỏ bởi các trưởng lão, các thầy tế lễ cả, và các thầy thông giáo, rồi bị giết và đến ngày thứ ba sẽ sống lại.’”

Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 9:18-22

Cá Nhân, Riêng Tư

Tôi tự hỏi các môn đồ cảm nhận thế nào khi chính Đức Giê-su cho họ được dự phần vào cuộc đời riêng tư của Ngài? Ý tôi là, Thánh Kinh cho chúng ta biết Đức Giê-su đang cầu nguyện một mình – nhưng cũng nói rằng: “các môn đồ ở cùng Ngài.” Và hẳn họ đã nghe lời cầu nguyện của Ngài trong mọi vấn đề riêng tư của chính Ngài – bởi vì vào thời điểm và địa điểm đó, ai cũng cầu nguyện lớn tiếng. Chắc hẳn giống như họ đã được mời tham dự vào tận đáy lòng của Đức Giê-su vậy.

Rõ ràng là Đức Giê-su có nhiều điều muốn nói với Cha Ngài. Đó chính là sứ mạng cứu chuộc chúng ta ra khỏi quyền lực của ma quỷ mà sự chết, chắc chắn là ưu tiên hàng đầu.

Chẳng có gì lạ khi ông Phi-e-rơ nhận ra Đức Giê-su chính là: “Con Thiên Chúa.” Mặc dù dường như ông chưa được hiểu là Đức Giê-su đã biết trước là Ngài phải chịu khổ, chịu chết và sẽ sống lại để hoàn thành sứ mạng mà Đức Cha giao phó cho Ngài. Chỉ nghe Ngài cầu nguyện và sống với Ngài mỗi ngày vẫn chưa đủ để ông Phi-e-rơ hiểu được. Chưa phải lúc nhưng chúng ta hiểu – là chính Ngài cũng đã làm điều này cho chúng ta.

Cầu nguyện: Con cảm ơn Chúa vì Ngài đã yêu thương con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em thường cầu nguyện một mình hay cùng với người khác?
2. Tại sao?
3. Nếu anh chị muốn nghe những gì mà Đức Giê-su cầu nguyện cho anh chị em. Xin hãy đọc trong Phúc Âm theo Thánh Giăng 17:20-26.

Thứ Ba, Ngày 24 Tháng 2 Năm 2026

Và khi Ngài [Đức Giê-su] đang cầu nguyện, diện mạo Ngài trở nên khác thường, áo Ngài trở nên sáng trắng chói lòa. Và... Mô-i-se và Ê-li-gia... Họ hiện ra trong sự vinh quang và nói về sự chết của Người là sự sẽ được ứng nghiệm tại thành Giê-ru-sa-lem... và lúc hai vị ấy lìa khỏi Ngài, Phi-e-rơ bèn thưa với Ngài: “Thưa thầy, rất tốt cho chúng ta ở lại đây. Chúng ta hãy dựng ba cái lều, một cho thầy, một cho Mô-i-se và một cho Ê-li-gia.”...có một đám mây kéo đến, bao phủ lấy họ... Và có tiếng từ trong mây nói: “Đây là Con của Ta! Người Ta đã chọn; hãy nghe Người.”

Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 9:29, 30 b-31, 33a, 34b, 35

Hãy Nghe Lời Người

Ông Phi-e-rơ đưa ra đề nghị về dựng những chiếc lều khi “những người ấy sắp chia tay.” Điều đó cho thấy ông đã nhận ra là họ muốn tạm biệt mà ông lại muốn ngăn họ lại – muốn kéo dài khoảnh khắc vinh quang với Đức Giê-su và những người khác trên ngọn núi đó.

Nhưng mọi chuyện không xảy ra đúng như ông muốn. Ngay trên cuộc sống của chính chúng ta cũng vậy, chúng ta chỉ thoáng thấy được vinh quang của Chúa – rồi quay trở lại với những công việc hằng ngày theo lịch trình và những cuộc hẹn. Hoặc tệ hơn thế nữa, chúng ta đang đi trên con đường đến Gô-gô-tha – đối mặt với những đau khổ và cho vinh quang dường như chỉ còn là một trong ký ức xa vời.

Khi những điều đó xảy ra, những gì chúng ta có thể làm đó là nghe lời Thiên Chúa Cha: “Đây là Con Ta, Đấng Ta chọn, hãy nghe Người.” Đức Giê-su biết rõ con đường đến thập giá. Tại đó, Ngài sẽ chịu đau đớn, chịu chết và Ngài sẽ sống lại. Khi chúng ta phải bước đi trên con đường đó vì là người phục vụ Đức Giê-su, thì hãy nhớ là Ngài đã hứa sẽ ở cùng chúng ta – Ngài đã mua chuộc tội lỗi chúng ta qua dòng huyết của Người. Chúng ta thuộc về Ngài.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, khi con gặp hoạn nạn, xin giúp con biết lắng nghe tiếng Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em đã trải qua những khoảnh khắc vinh quang nào trong cuộc đời mình chưa?
2. Đức Giê-su nói trong Phúc Âm theo Thánh Giăng:15:20a, “Đầy tớ chẳng lớn hơn chủ mình. Nếu họ bắt bớ Thầy, thì họ cũng bắt bớ các con.” Điều này nói lên điều gì về sự đau khổ trong cuộc sống của chính chúng ta?
3. Anh chị em lắng nghe Đức Giê-su như thế nào trong cuộc sống hằng ngày của mình?

Thứ Tư, Ngày 25 Tháng 2 Năm 2026

Đức Giê-su và môn đệ Ngài đang đi lên thành Giê-ru-sa-lem, Ngài đi trước họ. Họ rất ngạc nhiên và những người theo họ đều sợ hãi. Ngài lại đem 12 môn đồ riêng ra và khởi nói cho họ biết những gì sẽ xảy ra cho mình, Người nói: “Này, chúng ta lên thành Giê-ru-sa-lem, Con Người sẽ bị nộp... và họ quyết định Người phải chết... Họ sẽ nhạo báng Người, nhổ nước miếng trên Người, đánh đòn Người và giết Người. Sau ba ngày, Người sẽ sống lại.”

Phúc Âm theo Thánh Mác 10:32-34

Vội Vãng

Tôi không ngạc nhiên khi biết các môn đồ của Đức Giê-su sợ hãi. Chính tôi cũng sợ hãi nếu Đức Giê-su cho tôi biết về tất cả sự đau đớn và cái chết của Ngài – và đây không phải là lần đầu khi Đức Giê-su nhắc đến (xem Phúc Âm theo Thánh Mác 8:31, 9:31). Nhưng điều lạ lùng nhất là dường như Ngài vội vã đến đó. Ngài đi trước họ. Ai lại vội vã đến chỗ hành quyết của chính mình? Và chính thật, Đức Giê-su làm điều đó. Trong khi giảng dạy, Ngài nói: “Thầy còn phải chịu phép rửa, và Thầy đã bị dồn ép cho đến khi phép ấy được hoàn thành.” (Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 12:50) Và khi Giu-đa phản bội, Ngài đã nói: “Điều người định làm, hãy làm nhanh đi.” (Phúc Âm theo Thánh Giăng 13:27b)

Muốn chấm dứt đau khổ càng sớm càng tốt là điều con người hay làm. Và Đức Giê-su cũng là con người như chúng ta. Nhưng sự vội vã ấy còn có ý nghĩa hơn thế nữa – Đức Giê-su đang thực hiện sứ mệnh là cứu tất cả chúng ta, là những người mà Ngài yêu thương thoát khỏi quyền lực của ma quỷ. Ngài biết sự chết đau thương và sự sống lại huy hoàng của chính Ngài chắc chắn sẽ giải thoát chúng ta và ban cho chúng ta sự sống. Chẳng trách Ngài vội vã như vậy.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, con cảm ơn Ngài vì Ngài quá thương con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Khi chịu khổ, anh chị em muốn qua nhanh hay từ từ?
2. Qua sự chết và sự sống lại của Đức Giê-su, anh chị em được hưởng những việc tốt lành nào?
3. Anh chị em nghĩ thế nào khi biết Đức Giê-su đã làm mọi điều cần thiết để ban cho anh chị em sự sống đời đời?

Thứ Năm, Ngày 26 Tháng 2 Năm 2026

Đức Giê-su đi vào trong Đền Thờ, Ngài đuổi hết những kẻ buôn bán trong Đền Thờ, đập đổ bàn của những kẻ đổi bạc và ghế của những người bán bồ câu...và những người mù lòa, những người què đến với Ngài trong Đền Thờ, Ngài chữa lành bệnh tật cho họ. Nhưng các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo thấy những việc lạ lùng mà Ngài đã làm và các con trẻ lớn tiếng trong Đền Thờ rằng: “Hô-san-na, cho Con của Đa-vít!” Họ không hài lòng và họ đến với Ngài nói: “Thầy có nghe điều mà những đứa trẻ này nói không?” và Đức Giê-su trả lời họ: “Có, và các ông chưa từng đọc. ‘Chúa đã được ngợi khen bởi miệng con trẻ và con đang bú hay sao?’”

Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ 21:12, 14-16

Hô-sa-na – Hãy Cứu Chúng Con

Điều thích thú ở đây chính là các nhà lãnh đạo tôn giáo là họ chỉ than phiền về việc các em đang reo hò: “Hô-sa-na, Con vua Đa-vít.” Họ không hề nhắc đến những người buôn bán, đổi tiền mà Đức Giê-su đã đuổi ra khỏi sân đền thờ. Họ cũng không nhắc đến những phép lạ như chữa lành bệnh cho những người bệnh... mặc dù họ đã nhìn thấy tận mắt. Có vẻ họ cảm thấy việc than phiền về các em là đủ – những em đang nhận ra Đức Giê-su chính là Đấng Mê-si được hứa là sẽ đến từ dòng họ của vua Đa-vít.

Đức Giê-su đã cho họ thấy Thánh Kinh trong sách Thánh thi 8:2b đã chép những lời: “... vì cơ kẻ thù của Ngài, để dẹp yên kẻ thù và kẻ báo thù..” Theo Đức Giê-su, lời khen ngợi từ miệng các em đến trực tiếp từ Thiên Chúa; còn lời than phiền đến từ kẻ thù của Thiên Chúa.

Và điều đó không đáng ngạc nhiên, vì các em tung hô: “Hô-sa-na” – có nghĩa: “Xin hãy cứu chúng con.”

Đức Giê-su thật sự đến để cứu các em và tất cả chúng ta bằng sự chết của Ngài. Qua sự chết của Ngài, Ngài sẽ phá vỡ quyền lực của kẻ thù Thiên Chúa, kể cả ma quỷ. Và bởi sự sống lại của Ngài, Ngài sẽ ban sự sống cho tất cả con của Thiên Chúa là những người tin cậy Ngài.

Cầu nguyện: Cảm ơn Chúa đã cứu con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Tại sao các nhà lãnh đạo không nhắc đến những người buôn bán và đổi bạc mà Đức Giê-su đã đuổi?
2. Anh chị em có biết tại sao các em biết Đức Giê-su là Đấng Mê-si?
3. Khi nào và cách nào mà anh chị em ca ngợi Thiên Chúa?

Thứ Sáu, Ngày 27 Tháng 2 Năm 2026

Có một người bị bệnh, tên là La-xa-rơ, ở Bê-tha-ni, là làng của Ma-ri và Ma-thê, chị người... hai chị em cô bèn sai người đi báo với Ngài [Đức Giê-su] rằng: “Thưa Chúa, người mà Chúa thương đang bị bệnh. Nghe vậy, Đức Giê-su nói: “Bệnh này không đến nỗi chết, nhưng vì sự vinh hiển của Thiên Chúa... Và, Đức Giê-su thương mến Ma-thê, em người, và La-xa-rơ. Khi Ngài nghe tin La-xa-rơ bị bệnh. Ngài ở lại đó thêm hai ngày nữa.

Phúc Âm theo Thánh Giảng 11:1, 3-4a, 5-6

Vì Thế, Vì Vậy

Trong nguyên văn Hy-lạp, câu 6 thường được dịch là Vì thế hay Vì vậy – như trong câu: “Đức Giê-su yêu thương gia đình này. Vì thế, khi nghe tin họ cần Ngài, Đức Giê-su cố tình không đến cho đến khi quá muộn.”

Lạ lùng? Đó là cách gọi là thương yêu? Là đời? Khi anh chị em nghe nói anh trai của họ đang rất cần mình, anh chị em vẫn cứ ở nguyên chỗ. Có phải mọi người cho đó là hận thù chứ không phải là yêu thương. Đúng không?

Đức Giê-su biết mọi chuyện sẽ xảy ra như thế nào và kết quả ra sao! Gia đình hay bạn bè sẽ không hiểu cho đến giờ phút chót khi biết Đức Giê-su làm điều đó là có chủ đích chính là Thiên Chúa muốn mọi người ngợi khen Đức Giê-su. Ngài biết họ đau. Ai là người mà Đức Giê-su tin là có thể chịu nỗi sự đau đớn đó? Ai là người thương Ngài, để lòng tin vào Ngài? Ngay cả khi Ngài không có lý do để đến trễ.

Ma-ri và Ma-tha đã yêu mến Ngài như vậy! Và sự tin tưởng đó đã được chứng tỏ khi Đức Giê-su đã cho anh của họ sống lại.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, xin cho con biết yêu mến và tin nơi Ngài, ngay cả lúc con không hiểu được đường lối Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Trong cuộc sống của anh chị em, ai là người mà anh chị em tin tưởng họ sẽ nhờ anh chị em giúp đỡ, ngay cả khi họ không hỏi ý kiến mình trước?
2. Hãy kể một vài lần ai đã tin tưởng anh chị em đến mức đó?
3. Anh chị em có muốn Đức Giê-su tin anh chị em như thế, ngay cả khi điều đó làm cho mình đau đớn không? Tại sao có, tại sao không?

Thứ Bảy, Ngày 28 Tháng 2 Năm 2026

Sáu ngày trước Lễ Vượt Qua, Đức Giê-su đi đến thành Bết-tha-ni, nơi cư trú của La-xa-rô, người mà Ngài đã làm cho sống lại từ cõi chết. Người ta đãi Ngài buổi ăn tối tại đó và Ma-thê phục vụ, La-xa-rô cùng ngồi đồng bàn với Ngài. Bấy giờ, Ma-ri đem một cân dầu cam tùng hương, rất quý giá, xức chân Đức Giê-su, rồi lấy tóc mình lau chân Ngài, mùi dầu thơm tỏa ra khắp cả nhà. Phúc Âm theo Thánh Giăng 12:1-3

Cùng Đi Với Đức Giê-su

Đã bao giờ anh chị em đã ngửi mùi thơm của dầu thơm của dầu cam tùng nguyên chất chưa? Mùi rất nồng, khó làm cho mất mùi đi – loại dầu thơm mà mùi thơm đó sẽ còn lưu lại trên da anh chị em nhiều ngày sau đó. Chẳng ngạc nhiên khi biết mùi dầu thơm tràn ngập cả nhà.

Chắc hẳn tóc của cô Ma-ri, mùi thơm của dầu đã ở trên tóc cô thời gian dài và ngay cả chân Đức Giê-su cũng vậy – có lẽ còn đến ngày mà Ngài bị đóng đinh trên thập giá. Nếu thế, thì chính Ma-ri đã tặng cho Ngài một món quà của tình thương, mà quà đó sẽ theo Ngài đến tận thập giá – nơi mà cô không thể đến được.

Vì nơi Đức Giê-su đến, không một môn đồ nào của Ngài có thể đi đến – ngay cả những người yêu mến Ngài nhất. Ông Giăng và bà Ma-ri, mẹ Ngài chỉ đứng dưới chân thập giá nhìn Ngài. Nhưng họ không thể giúp Ngài khi Ngài vác gánh nặng tội lỗi và sự xấu hổ của con người, cũng như khi Ngài đối mặt với những cám dỗ muốn Ngài xuống khỏi thập giá và ngay cả khi Ngài chiến đấu chống lại các thế lực tối tăm của sự ác và Ngài đã thắng. Đức Giê-su làm những điều đó một mình. Vì YẾU chúng ta. Khi Ngài sống lại từ cõi chết ba ngày sau đó, Ngài trở lại với chúng ta trong vinh quang, chia sẻ với chúng ta món quà của sự sống đời đời của Ngài.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, xin luôn luôn ở cùng con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Khi anh chị em đau khổ, anh chị có muốn có người ở bên cạnh không?
2. Đức Giê-su giúp anh chị em cách nào khi anh chị em đau khổ?
3. Anh chị em có vui mừng khi Ngài hứa là Ngài luôn luôn ở bên cạnh mình không? (xem trong Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ 28:20)

Chúa Nhật, Ngày 1 Tháng 3 Năm 2026

Trong đám đông đi lên để thờ phượng vào ngày lễ, có một số người Hy-lạp [hỏi] “Thưa ông, xin vui lòng cho chúng tôi gặp Đức Giê-su.” Và Đức Giê-su nói cùng đám đông: “Thời điểm đã đến là khi Con Người được vinh hiển. Thật vậy, thật vậy, Tôi nói với các ông, nếu hạt lúa mì kia chẳng chết đi khi gieo vào lòng đất, thì nó sẽ ở vậy; nhưng nếu nó chết đi thì nó sẽ sanh ra nhiều hạt... Hiện nay tâm hồn Tôi bối rối và Tôi sẽ nói gì? ‘Thưa Cha, xin cứu Con khỏi giờ này! Nhưng chính bởi giờ này mà Con đã đến. Thưa Cha, xin làm vinh hiển Danh Cha... Bây giờ, sự xét đoán đã đến thế gian này và hiện nay kẻ cầm quyền của thế gian này sẽ bị quăng ra ngoài, Và Tôi, khi Tôi bị treo lên khỏi đất, Tôi sẽ kéo mọi người đến cùng Tôi.’” Ngài nói vậy hàm ý Ngài sẽ chết cách nào... [Rồi thì Đức Giê-su] Ngài liền đi ra ẩn mình khỏi họ.

Phúc Âm theo Thánh Găng 12:20, 21b, 23-24, 27-28a, 31-33, 36b

Đến Lúc Chết

Một phản ứng kỳ lạ mà Đức Giê-su tỏ ra khi một số người Hy-lạp muốn xin gặp Ngài. Ngài khổ não tinh thần khi nghĩ đến cái chết của chính mình, sau đó Ngài bỏ đi và ẩn mình. Tại sao?

Chức vụ rao giảng Phúc Âm ngăn ngui của chính mình chính là cho người Do-thái. Ngài biết sứ điệp rao giảng cho thế giới còn lại là của hội thánh của Ngài. Khi những người Hy-lạp này đến với Ngài đã cho Ngài biết đây là lúc sứ mệnh của Ngài sẽ sớm chấm dứt, nhường lại cho hội thánh Ngài. Và sự thật này đã làm cho Ngài quá đau đớn, quá xúc động.

Tuy nhiên, trái lại chúng ta lại có sự vui mừng. Sự vui mừng đó bởi vì Đức Giê-su đã vượt qua cám dỗ để tự cứu mình, đã chấp nhận chịu đóng đinh trên thập giá và đã sống lại. Điều đó có nghĩa là giờ đây, bất cứ ai tin cậy vào Ngài, dù là người Do-thái, hay những ai khác đều có sự sống đời đời.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, con cảm ơn Chúa đã chọn và cứu con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em đã bao giờ chọn hạnh phúc giữa mình và người mình yêu chưa?
2. Vấn đề đó dễ hay khó. Tại sao?
3. Việc chọn lựa của Đức Giê-su đã nói lên điều gì về cảm xúc của Ngài đối với mình?

Thứ Hai, Ngày 2 Tháng 3 Năm 2026

Đến ngày Lễ Bánh Không Men, là ngày người ta giết chiên con làm Lễ Vượt Qua. Đức Giê-su sai Phi-e-rô và Giăng, Ngài nói: “Hãy đi dọn Lễ Vượt Qua cho chúng ta.” Họ thưa cùng Ngài: “Thầy muốn chúng con dọn lễ ấy ở đâu?” Ngài trả lời: “Các con hãy đi vào trong thành, sẽ gặp một người đàn ông mang vò nước, hãy theo người ấy về nhà. Nói cùng chủ nhà: “Thầy nói cùng người, phòng khách là nơi Thầy và các môn đệ sẽ dự Lễ Vượt Qua ở đâu? Chủ nhà sẽ chỉ cho các con một cái phòng rộng ở trên lầu, sửa soạn sẵn sàng, các con hãy dọn ở đó.”

Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 22:7-12

Chuẩn Bị

Rõ ràng là Đức Giê-su đã chuẩn bị nơi cho buổi ăn này. Việc một người đàn ông thay vì người phụ nữ gánh nước trong nền văn hóa thời đó khá kỳ lạ. Đến nỗi nó trông giống như là một tín hiệu đã được sắp đặt trước – và có lẽ đúng là vậy. Chủ nhà rõ ràng biết người

“Thầy” không tên này là ai, và đã chuẩn bị sẵn phòng trên lầu cho họ. Đức Giê-su muốn phòng riêng cho mình cùng môn đồ mình. Ngài dự định kẻ thù sẽ bắt mình sau khi Ngài dùng bữa cuối cùng với các môn đồ. Vì thế, Ngài muốn ở riêng để có thể an ủi, dạy dỗ và chuẩn bị tinh thần cho họ những gì sắp xảy ra.

Vậy là các môn đồ chuẩn bị – con chiên con làm của dâng, giết nó, nấu chín nó và cũng chuẩn bị các món khác và rượu nho. Và buổi ăn tối đã sẵn sàng.

Thiên Chúa Cha cũng đã chuẩn bị sẵn sàng bằng cách sai chính Đức Giê-su đến, là Chiên Con hoàn hảo, không tì vết, Đấng sẽ cất tội lỗi ra khỏi chúng ta mãi mãi. Nhờ cái chết đau thương và sự sống lại huy hoàng của Ngài thì chúng ta, những ai tin cậy Ngài sẽ được dự tiệc trên thiên đàng cùng với Đức Giê-su, Cứu Chúa chúng ta khi Ngài trở lại với vinh quang.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, xin chuẩn bị tấm lòng con cho Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em chuẩn bị cho khách quý như thế nào?
2. Đức Giê-su chuẩn bị chỗ cho chúng ta thế nào trên thiên đàng? (xem Phúc Âm theo Thánh Giăng 14:1-6)
3. Điều đó nói lên điều gì về cách Ngài tôn trọng anh chị em?

Thứ Ba, Ngày 3 Tháng 3 Năm 2026

[Đức Giê-su] đứng lên khỏi bàn ăn, cởi áo choàng ra, rồi lấy khăn quăn lấy thắt lưng. Ngài lấy nước đổ vào thau và bắt đầu rửa chân cho các môn đệ mình, rồi lấy khăn đã quăn ở thắt lưng mà lau chân cho họ...[Sau đó] Ngài nói với họ: “Các con có hiểu điều mà Thầy đã làm cho các con không?... Vậy, nếu Thầy thật là Chúa, là Thầy mà rửa chân cho các con, thì các con cũng hãy rửa chân cho nhau.”

Phúc Âm theo Thánh Giăng 13:4-5, 12b, 14

Rửa Chân

Việc rửa chân mà Đức Giê-su rửa cho chúng ta và truyền dạy chúng ta rửa chân cho nhau có nghĩa gì? Tại sao điều đó là quan trọng đến nỗi Ngài đã nói: “Nếu Thầy không rửa chân cho các con, thì các con sẽ không có phần với Thầy.” Chúng ta có được câu trả lời là khi Đức Giê-su nói tiếp: “Người nào đã tắm rồi thì không cần phải tắm lại, ngoại trừ hai bàn chân, người đó hoàn toàn sạch.” Tôi chỉ biết một phép rửa duy nhất làm cho người luôn luôn sạch, đó chính là lễ rửa tội (Báp tem). Vậy thì việc rửa chân hằng ngày này – có nghĩa gì? Đó chính là sự tha thứ liên tục, không ngừng mà Đức Giê-su ban cho chúng ta vì chúng ta phạm tội mỗi một ngày trong cuộc sống hằng ngày. Khi Đức Giê-su rửa cho chúng ta, Ngài phục hồi cho chúng ta được sạch sẽ hoàn toàn. Ngài ban cho chúng ta trong lễ rửa tội và chúng ta vui mừng.

Đức Giê-su có thể làm được điều này bởi vì trả cái giá cho sự thanh sạch của chúng ta trên thập giá với chính huyết của mình. Cũng vì sự chết đau đớn của Ngài và sự sống lại khả hoàn của Ngài, thì tất cả ai là những người tin cậy Ngài không còn là những tội nhân bị định đoạt để bị hủy diệt mà chính là con của Thiên Chúa, sống với sự sống mà Đức Giê-su ban cho chúng ta.

Và chúng ta noi theo gương của Ngài mà rửa chân cho anh chị em mình, tha thứ cho họ khi họ chống nghịch lại chúng ta – giống như chính Đức Giê-su đã tha thứ cho chúng ta.

Cầu nguyện: Thưa Đức Giê-su kính yêu. Cảm ơn Ngài đã rửa sạch con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Đức Giê-su tẩy sạch tội lỗi hằng ngày của anh chị em khi nào?
2. Anh chị em tha thứ cho anh chị em mình lúc nào và thế nào?
3. Khi anh chị em gặp khó khăn khi phải tha thứ, anh chị em tìm sự giúp đỡ ở đâu?

Thứ Tư, Ngày 4 Tháng 3 Năm 2026

[Đức Giê-su] xác nhận: “Quả thật, quả thật, Thầy nói cùng các con, một người trong các con sẽ phản Thầy.” Môn đồ nhìn nhau bối rối, không biết Ngài nói về ai. Và, có một môn đồ đã dựa vào ngực Đức Giê-su, là người Ngài mến. Si-môn Phi-e-rơ ra dấu cho người, nói rằng: “Hãy hỏi và cho chúng ta biết Ngài nói ai vậy?” Vậy, người nghiêng trên ngực Đức Giê-su hỏi rằng: “Thưa Chúa, người đó là ai vậy?” Đức Giê-su trả lời: “Ấy là người mà Thầy sẽ trao miếng bánh Thầy nhúng đây.” Đoạn, Ngài nhúng một miếng bánh, rồi đưa cho Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con của Si-môn. Rồi thì... Sa-tan nhập trong người. Đức Giê-su nói với ông: “Điều ngươi đã định ý làm thì hãy làm nhanh đi.”...Còn Giu-đa, khi nhận lấy bánh rồi, liền đi ra, lúc ấy trời đã tối.

Phúc Âm theo Thánh Giăng 13:21b-27, 30

Đâm Sau Lưng

Đức Giê-su hẳn đã nghiêng sát Giu-đa để có thể trao miếng bánh cho ông ta và nói chuyện thầm với ông mà không ai có thể nghe được, Tội đoán lưng của Giu-đa áp sát ngực Giu-đa giống như ông Giăng áp sát ngực Đức Giê-su vậy. Nếu vậy, hầu hết thời gian ăn tối, Đức Giê-su ngồi chung với người phản bội ở ngay sau lưng Ngài, và Ngài cũng biết điều đó.

Tuy nhiên, điều đó không ngăn cản Đức Giê-su cố gắng đem Giu-đa trở lại con đường chính đáng. Ngài cũng rửa chân cho ông, trao cho ông miếng bánh. Thậm chí Ngài cũng xác nhận chính Ngài cũng đã biết ông phản bội Ngài (xem trong Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ 26:25).

Đức Giê-su thương mến Giu-đa đến tận giờ phút cuối. Đức Giê-su cũng thương mến chúng ta – khi chúng ta phạm lỗi, Ngài cũng tỏ lòng thương xót như vậy, Ngài cố gắng đem chúng ta trở lại với Ngài. Ngài không bao giờ lìa bỏ chúng ta – ngay cả vì chúng ta mà Ngài phải chịu chết đau thương, nhục nhã trên thập giá. Và giờ đây, Ngài đã sống lại vinh quang từ trong cõi chết. Ngài ban cho chúng ta sự sống, tình yêu thương và ở với Ngài mãi mãi.

Cầu nguyện:Thưa Chúa, xin giữ cho lòng con luôn luôn trung thành với Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Giu-đa có thể thay đổi ý định không?
2. Tại sao anh chị em lại nghĩ như vậy?
3. Đức Giê-su có đem chúng ta trở lại với Ngài khi anh chị em và tôi phạm tội không?

Thứ Năm, Ngày 5 Tháng 3 Năm 2026

Và họ đi đến một nơi, gọi là Ghết-sê-ma-nê. Và [Đức Giê-su...] đem theo Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng đi với mình; Ngài bắt đầu thấy kinh hãi và sầu não. Ngài nói với họ: “Linh hồn Thầy sầu não cho đến chết, hãy ở lại đây và tỉnh thức.” Đi một khoảng xa, Ngài bèn sắp mình xuống đất và cầu nguyện, nếu có thể được xin thời giờ này qua khỏi mình. Ngài cầu nguyện rằng: “A-ba, thưa Cha, mọi việc Cha làm được cả, xin hãy cất chén này khỏi Con, nhưng không phải theo ý Con, mà theo ý Cha.” Phúc Âm theo Thánh Mác 14:32a, 33-36

Hy Vọng và Tình Yêu

Đôi khi hy vọng lại mang đến nỗi đớn đau tột cùng. Cho đến thời điểm này, Đức Giê-su đã nói rất rõ ràng là trong tương lai, Ngài sẽ bị nộp vào tay kẻ thù, bị họ chế nhạo, đánh đập và bị đóng đinh trên thập giá – và rồi, Ngài sẽ sống lại từ cõi chết. Không có điều gì Ngài nói là đáng nghi ngờ.

Nhưng giờ đây, tại khu vườn này vào đêm cuối cùng của cuộc đời Ngài, dường như niềm tin vững chắc ấy đã bị rút lại. Cũng giống như mọi người, Đức Giê-su cũng phải chịu đựng sự giày vò của hy vọng – ý nghĩ rằng có thể Thiên Chúa Cha sẽ tìm ra một cách khác để cứu thế giới. Hay nói một cách khác, tìm cách cho phép Đức Giê-su thoát khỏi tương lai mà Ngài đã biết từ nhiều năm trước.

Và vì vậy, cũng như bao nhiêu người khác, Ngài cầu nguyện. Ngài cầu nguyện trong tuyệt vọng, xin Thiên Chúa cho một kẻ hờ có thể có – nhưng luôn thêm vào đó, “Tuy nhiên, không phải ý muốn của con, mà là ý muốn của Cha.” Bởi vì Ngài yêu thương Cha, và Ngài yêu mến chúng ta, và Ngài không muốn mất chúng ta bằng bất cứ giá nào – ngay cả cái giá phải trả đó là chính mạng sống mình.

Khi niềm hy vọng rời bỏ Ngài, Đức Giê-su quay trở lại với tình yêu thương, Ngài khích lệ các môn đồ trốn thoát, và chính Ngài, hướng mặt về phía thập giá, vì tất cả chúng ta.

Cầu nguyện: Kính thưa Đấng Cứu Thế, con cảm ơn Ngài. Con yêu mến Ngài.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em đã bao giờ trải qua cảm giác hy vọng hão huyền chưa?
2. Tại sao nỗi đau khổ dữ dội hơn khi bị pha trộn với hy vọng hão huyền?
3. Anh chị em nghĩ Thiên Chúa cảm thấy thế nào về lời cầu nguyện của Đức Giê-su trong lúc này?

Thứ Sáu, Ngày 6 Tháng 3 Năm 2026

Khi Đức Giê-su còn đang nói, Giu-đa là một trong 12 môn đồ đến, đi với người là một đoàn dân đông cầm gươm và gậy; họ được sai đến bởi thầy tế lễ cả và những trưởng lão trong dân. Kẻ phản Ngài cho họ một dấu hiệu rằng: “Ai mà tôi hôn, ấy là Người, hãy bắt lấy.” Tức thì hắn đến cùng Đức Giê-su và nói rằng: “Chào Thầy.” Rồi hôn Ngài. Đức Giê-su nói với ông: “Hỡi bạn, về việc này mà bạn đến đây phải không?”

Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ 26:47-50a

Dấu Hiệu Và Thực Tế

Trời có thể tối dưới những đám mây ngay cả khi trăng rằm. Đức Giê-su đứng đợi trong khi mười một môn đồ mình giật mình tỉnh dậy, hoang man, nửa tỉnh nửa mê, dụi mắt. Từ phía sau đám mây, một đám đông đang tiến đến, mang theo gươm, gậy gộc và cả đuốc nữa. Và cùng với họ có cả Giu-đa – người đi thẳng đến Đức Giê-su, chào Ngài bằng một nụ hôn.

Giu-đa đang nghĩ gì? Đức Giê-su sẽ cố gắng tránh bị bắt bằng cách lẩn trong bóng tối? Rõ ràng là vậy, nếu không thì tại sao ông ta lại cần nụ hôn để nhận dạng Ngài trước mặt đám đông?

Nhưng Đức Giê-su không hề có ý định bỏ chạy. Giu-đa có dấu hiệu của tình thương, nhưng Đức Giê-su có dấu hiệu thực tế. Và vì chúng ta, Ngài đã trải qua tất cả – bị bắt, chịu đau đớn, chịu chết và đã sống lại vào ngày thứ ba. Bởi vì Ngài quá yêu chúng ta.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, Cảm ơn Ngài đã yêu mến chúng con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Theo anh chị em, tại sao Giu-đa lại chọn nụ hôn làm dấu hiệu của mình?
2. Làm sao để biết một người thật sự yêu thương mình?
3. Những hành động của Đức Giê-su cho anh chị em biết gì cảm xúc của Ngài dành cho anh chị em?

Thứ Bảy, Ngày 7 Tháng 3 Năm 2026

Đức Giê-su biết mọi sự xảy đến cho mình, liền đứng ra hỏi họ: “Các người tìm ai?” Họ trả lời: “Giê-su, người Na-xa-rét.” Ngài trả lời họ: “Chính Tôi đây”... Khi họ nghe Ngài nói: “Chính Tôi đây.” Thì họ lùi lại và té xuống đất. Ngài lại hỏi một lần nữa: “Các người tìm ai?” Họ trả lời: “Giê-su, người Na-xa-rét.” Đức Giê-su đáp: “Tôi đã nói với các người là Tôi đây, vậy nếu các người tìm Tôi, hãy để những người này đi.” Vậy, được ứng nghiệm Lời Ngài đã nói: “Trong số những Cha giao cho Con. Con không để mất một người nào.”

Phúc Âm theo Thánh Giăng 18:4-5a, 6-9

Quyền Năng Để Bảo Vệ

Tôi không tin bất kỳ người lính nào cũng gặp tù nhân nào như vậy! Một người có quyền năng đến nỗi chỉ bằng những lời đơn giản: “Tôi là..” Bởi vì nếu anh chị em xem xét các từ tiếng Hy-lạp mà Đức Giê-su trả lời với họ – và nghĩa của nó đơn giản: Tôi là người mà các người đang tìm. Và lại “Tôi là” cũng chính là Danh xưng của Thiên Chúa (xin xem trong sách Xuất Ê-díp-tô-ký 3:14). Đức Giê-su là Thiên Chúa trong thân xác con người – và bằng cách xưng ra Danh của chính mình. Ngài đã cho biết rõ ràng là Ngài là người nắm quyền kiểm soát, ngay cả việc bắt giữ chính mình.

Vậy, Đức Giê-su có toàn quyền năng – nhưng Ngài dùng quyền năng đó như thế nào? Không phải để bảo vệ cho chính mình, mà để bảo vệ những người mà Thiên Chúa giao phó cho Ngài. Đức Giê-su sẽ không để các môn đồ mình bị bắt cùng với Ngài. Chỉ một mình Ngài sẽ chịu khổ, chịu chết và sống lại, bởi vì Ngài chính là Đấng bảo vệ chúng ta, Đấng Cứu chúng ta thoát khỏi quyền lực của sự tối tăm, mà quý bằng chính mạng sống của chính mình.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, con cảm ơn Chúa vì Ngài đã bảo vệ con bằng tình yêu và bằng quyền năng của Ngài.
A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Ai thường là người chịu trách nhiệm khi có người bị bắt?
2. Tại sao lại là quan trọng việc hợp tác – và chúng ta – được biết Đức Giê-su hợp tác theo chính ý muốn chọn của chính Ngài?
3. Theo Thánh Giăng 10:17-18 cho chúng ta biết gì về hành động này?

Chúa Nhật, Ngày 8 Tháng 3 Năm 2026

Bấy giờ, Si-môn Phi-e-rơ bèn rút gươm mình ra, chém đứt lỗ tai phải của một đầy tớ thầy tế lễ, và người đầy tớ đó tên là Man-chu. Đức Giê-su nói với Phi-e-rơ: “Hãy nạp gươm vào vỏ đi vì Thầy há chẳng uống chén mà Cha Thầy đã định cho Thầy uống sao?”

Phúc Âm theo Thánh Giăng 18:10-11

Phép Lạ Đơn Sơ, Không Đáng Kể

Tôi yêu thích phép lạ đơn sơ, không đáng kể cuối cùng mà Đức Giê-su thực hiện ngay trước khi họ dẫn Ngài đi chịu khổ hình và chết. Lòng Ngài hướng về một người trong những kẻ thù – một người được sai đến để bắt Ngài! Và Đức Giê-su chạm vào tai người đó và chữa lành cho người ấy. (xem Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 22:49-51). Việc Thánh Giăng có cho chúng ta biết tên của Man-chu có nghĩa là ông này rất có thể là tín đồ đã gia nhập hội thánh ban đầu. Ngoài ra, ở đây không chỉ đơn thuần là lòng thương xót, chính Đức Giê-su cũng đang bảo vệ ông Phi-e-rơ – bởi vì sẽ rất khó khăn để đưa ông ra tòa khi mọi người đều thấy nạn nhân của ông có hai tai lành lặn.

Hơn nữa, Đức Giê-su muốn Phi-e-rơ hiểu điều mà chúng ta thường hay quên, Đức Giê-su là Đấng Bảo Vệ Phi-e-rơ, chứ không phải ngược lại – và ngay lúc này, Ngài đang thực hiện kế hoạch mà Thiên Chúa Cha, Thiên Chúa Con và Thiên Chúa Thánh Linh đã định trước khi thế giới được tạo dựng để cứu Phi-e-rơ và tất cả chúng ta ra khỏi quyền lực của ma quỷ. Đức Giê-su sẽ uống chén khổ nạn và cái chết. Và khi Ngài sống lại vào ngày thứ ba, Ngài sẽ chia sẻ sự sống đời đời, niềm vui và sự bình an của Ngài với tất cả chúng ta – tất cả những ai tin cậy Ngài.

Cầu nguyện: Thưa Đức Giê-su, cảm ơn Ngài vì Ngài đã uống chén khổ nhục thay con, và ban cho con sự sống trong Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em nghĩ gì khi Man-chu nói gì với gia đình khi về đến nhà?
2. Anh chị em là có bao giờ nghĩ là Chúa cần chúng ta bảo vệ cho Ngài không?
3. Anh chị em có nghĩ việc hội thánh dùng vũ lực để thực hiện điều mình muốn là đúng hay sai?

Thứ Hai, Ngày 9 Tháng 3 Năm 2026

Lúc bấy giờ, Đức Giê-su nói với họ: “Các anh đem gương và gậy đến bắt Tôi như bắt quân trộm cướp sao? Hằng ngày Tôi ngồi trong đền thờ dạy dỗ sao các anh không bắt Tôi? Nhưng mọi việc này xảy ra để ứng nghiệm Lời Kinh Thánh của các đấng tiên tri.” Rồi thì, hết thảy các môn đồ đều bỏ Ngài và chạy thoát.

Phúc Âm theo Thánh Ma-th-ơ 26:55-56

Nhìn Thấy Nhu Cầu Của Con Người

Đây hẳn là điều sau cùng mà các môn đồ được nghe trước khi bỏ Ngài mà chạy vào bóng tối. Đức Giê-su cho những kẻ thù Ngài biết rõ là những gì họ đang làm là vừa sai trái, vừa nực cười – không những thế thôi, nhưng chính được ứng nghiệm những điều mà Thánh Kinh đã nói qua lời các đấng tiên tri. Đó cũng là lời phản đối duy nhất mà Ngài nói, Ngài không chối từ đi cùng họ. Ngài không cần gọi hàng ngàn thiên sứ xuống để giải cứu Ngài. Nhưng tại sao Đức Giê-su lại đưa ra lời phản đối này?

Tôi nghĩ, bởi vì Đức Giê-su luôn luôn là Đấng Cứu Giúp của chúng ta, và Ngài không nghĩ bất cứ ai là kẻ thù – họ chỉ là những người mà Ngài sẽ chết thay cho họ trong vài giờ tới. Vì thế, Ngài cần phải nói sự thật mà họ cần phải nghe nhất là vào trong thời điểm này, vào lúc này. Mà điều này sẽ họ sẽ nhớ sau khi Ngài sống lại từ cõi chết. Điều này sẽ lớn mạnh, giống như hạt giống lớn trong lòng họ và chính hột giống này sẽ sinh trái tốt của đức tin. Đó chính là vậy!

Đức Giê-su cũng là điều này cho hết thảy chúng ta. Ngay cả khi chúng ta chìm sâu trong tội lỗi, Ngài vẫn luôn quan tâm đến chúng ta, tìm mọi cách kêu gọi chúng ta trở lại với Ngài. Ngài sẽ không bao giờ bỏ mặc kẻ thù của Ngài, và chắc chắn Ngài sẽ không bao giờ bỏ mặc chúng ta.

Cầu nguyện: Thưa Đức Giê-su, xin giúp con nghe Ngài khi Ngài chạm đến lòng con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Khi anh chị em gặp nguy hiểm, anh chị em nghĩ gì về những người chống đối mình?
2. Thái độ Đức Giê-su khác với thái độ của chúng ta thế nào?
3. Anh chị em có nghĩ lời mời của Đức Giê-su có tác dụng với ai không? Tại sao có, tại sao không?

Thứ Ba, Ngày 10 Tháng 3 Năm 2026

Có một người trẻ tuổi theo Ngài, chỉ choàng trên mình một cái áo ngủ, chúng bắt người, người liền bỏ áo khoát ngủ, mình trần mà chạy trốn.

Phúc Âm theo Thánh Mác 14:51-51

Áo Quần

Tôi tự hỏi về người trẻ tuổi này. Theo lời kể lại thì cho rằng người trẻ tuổi đó, chính là Thánh Mác, người viết ra Phúc Âm này, và anh ta có mối liên hệ với gia đình đã cho Đức Giê-su và môn đồ nơi mà họ tổ chức buổi tiệc sau cùng. Nếu vậy, thật dễ hiểu tại sao người trẻ tuổi tò mò này đã lén ra khỏi giường vào đêm khuya hôm đó để theo Đức Giê-su và môn đồ Ngài đến vườn Ghết-sê-ma-nê. Nếu phải đi nhanh. Anh ta phải lấy bất cứ cái gì trong tầm tay – như thế là áo choàng ngủ.

Người trẻ tuổi đã gặp phải nhiều chuyện rắc rối, anh không ngờ mình lại nhìn thấy cảnh mà Đức Giê-su bị bắt, anh cũng không ngờ đám đông lại vây đến bắt mình. Thực tế là suýt nữa là anh ta cũng bị bắt. Anh ta đã bỏ áo choàng lại, để cứu được bản thân mình, nhưng cái giá phải trả đó chính là phẩm giá của chính mình.

Anh chàng này cũng bỏ Đức Giê-su – phước hạnh chứ không phải là mất mát. Bởi vì Đức Giê-su sẽ thay thế chỗ của anh và của chúng ta trong những khổ nạn đang đến. Để cứu tất cả mọi người ra khỏi tội lỗi, sự chết và ma quỷ mà Đức Giê-su phải chấp nhận trừng phạt qua những lần roi – kết án tử hình – chết nhục nhã trên thập giá. Sau đó, Ngài đã sống lại, sau ba ngày để che phủ tội lỗi và sự xấu hổ của chúng bằng chiếc áo trắng của sự tha thứ và lòng thương xót.

Vì Ngài yêu thương nên đã thế chỗ của chúng ta, hiện nay chúng ta sống với Ngài mãi mãi như chính là con của Thiên Chúa.

Cần nguyện: Thưa Chúa, con cảm ơn Ngài đã che lấp nỗi xấu hổ của con và cho con thuộc về Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em chọn áo quần nào khi quá vội vã không kịp mặc đồ chỉnh tề?
2. Anh chị em đối phó các nào khi cảm thấy xấu hổ hoặc ngượng ngùng?
3. Có giúp gì anh chị em khi biết được Đức Giê-su đã tha thứ mọi lỗi lầm của mình?

Thứ Tư, Ngày 11 Tháng 3 Năm 2026

Thầy tế lễ thượng phẩm đứng dậy và hỏi: “Anh không có câu trả lời nào sao?” Nhưng Đức Giê-su làm thinh.

Thầy tế lễ nói với Ngài: “Tôi mong anh hãy nhân danh Thiên Chúa Hằng Sống, nói cho chúng tôi biết nếu anh là Christ, là Con của Thiên Chúa” Đức Giê-su trả lời: “Chính ông đã nói thế, nhưng Tôi nói với ông: từ bây giờ, các ông sẽ nhìn thấy Con Người ngự bên hữu của Thế lực, và ngự trên đám mây trời mà đến.” Bấy giờ, thầy tế lễ cả bèn xé áo mình và nói: “Hắn đã nói phạm thượng...các ông định tội gì khác?” Họ đáp lời: “Hắn đáng chết.” Ngay sau đó, họ nhổ nước miếng trên mặt Ngài và đánh Ngài, cũng có kẻ tát vào Ngài và nói: “Hỡi Đấng Christ, hãy đoán đi, ai trong chúng ta đã đánh ngươi?” Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ 26:62a, 63-65a, 66-68

Đức Giê-su Lên Tiếng

Đức Giê-su giữ im lặng trong suốt phiên tòa trước các thầy tế lễ thượng phẩm và các nhà lãnh đạo khác đã khiến cho kẻ thù của Ngài tức giận, thêm vào đó họ không thể làm cho các nhân chứng của mình nói lên cùng một lý do – và vì nếu không có những điều đó thì vụ kiện của họ sẽ thất bại. Chỉ có một hy vọng là ép Đức Giê-su phải nói điều gì đó để dùng lý do đó mà buộc tội Ngài.

Đó là lý do vị tế lễ thượng phẩm đã dùng đến Danh Thiên Chúa để ép Đức Giê-su phải nói Ngài là ai? Là Đấng Christ, Con Thiên Chúa và cũng là Con Người. Điều đó hoàn toàn không hợp pháp nhưng lại có tác dụng – Vì Đức Giê-su không bao giờ để Danh Thiên Chúa, Cha Ngài bị sỉ nhục.

Và cũng chính lý do đó, lời nói của Đức Giê-su đã định đoạt số phận về sự chết của chính mình. Vì không một kẻ thù nào của Ngài có thể tưởng tượng những gì Ngài nói lại là sự thật – chính thật Ngài chính là Đấng Christ, Con Thiên Chúa, thực sự đang đứng trước mắt họ, trước phiên tòa cho cuộc đời chính mình. Trong phiên tòa cho cuộc đời của chính chúng ta – vì sự chết của Đức Giê-su có ý nghĩa liên hệ đến cho cuộc sống chúng ta, sự sống lại của Ngài có ý nghĩa cho bất cứ ai tin nơi Ngài sẽ được mãi mãi là con của Thiên Chúa.

Cầu nguyện:

Thưa Chúa, con tin chắc rằng chính Ngài là Con Thiên Chúa, Đấng Cứu con. Con cảm ơn Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em nghĩ tại sao Đức Giê-su từ chối trả lời?
2. Trong sách tiên tri Ê-sai 53:7-8 có nói đến sự việc này không?
3. Làm sao Lời Ngài lại ban cho chúng ta cuộc sống?

Thứ Năm, Ngày 12 Tháng 3 Năm 2026

Phi-e-rơ đi theo Ngài xa xa. Họ đốt lửa ở giữa sân, rồi ngồi chung với nhau, ông Phi-e-rơ cũng đến gần ngồi giữa họ. Có một đầy tớ gái, thấy ông ngồi gần đám lửa, chăm chăm nhìn ông và nói: “Ông này cũng ở chung với Người đó.” Nhưng ông chối ... Chúa quay mặt lại, nhìn ông Phi-e-rơ, ... Và Phi-e-rơ...khóc lóc một cách thảm thiết.

Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 22:54b-57a, 61a, 62b

Vấp Phạm – Được Tha Thứ

Câu chuyện của ông Phi-e-rơ làm cho ai cũng đau lòng. Thật là dễ dàng nhận ra chính mình cũng có thể làm điều tương tự.

Giê-su, ngay cả khi phải chết (xem trong Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ 26:35). Nhưng rồi thì ông cũng giống như các môn đồ khác – ông chạy trốn vì sợ khi kẻ thù của Đức Giê-su đến bắt Ngài. Sau đó, ông thay đổi ý định và quay trở lại đi theo Đức Giê-su một lần nữa – nhưng ông theo Ngài “khoảng cách xa xa.” Đó không phải là cách an toàn đi theo Đức Giê-su – đặc biệt là khi nỗi sợ hãi đang còn chi phối mình.

Rồi, khi phiên tòa xử Đức Giê-su bắt đầu. Phi-e-rơ đi tới và ngồi. Ngồi ở đâu? Ông ngồi ở giữa những người bắt Đức Giê-su! Giữa quân thù của Ngài. Và đương nhiên họ nhận ra ông và hỏi han. Ông Phi-e-rơ mất bình tĩnh và sợ hãi đến tính mạng mình nên ông đã chối là chẳng hề biết Ngài. Ông đã hoàn toàn sụp đổ.

Nhưng đó chưa phải là kết thúc đối với ông Phi-e-rơ. Thánh Lu-ca kể lại: “Đức Giê-su quay mặt lại mà nhìn ông.” Trong cái nhìn đó, biểu lộ ánh mắt như thế nào? Chắc chắn là nỗi buồn nhưng cũng có lẫn lộn cả tình yêu thương tha thứ – tình yêu của Đấng Cứu Thế, Đấng đã gánh tội lỗi của ông Phi-e-rơ và chính tôi và của anh chị em – đang hướng về thập giá, tại nơi đó Ngài sẽ tiêu diệt hoàn toàn những lỗi lầm của chúng ta mãi mãi. Tình yêu thương của Đức Giê-su đã được thực hiện trọn vẹn sau khi Ngài sống lại từ cõi chết, là lúc Ngài đã đem ông Phi-e-rơ trở lại như một trong những người thuộc về Ngài.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, khi con vấp ngã, phạm tội, xin Ngài tha thứ cho con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Tại sao ông Phi-e-rơ vấp phạm nhanh như vậy?
2. Sau khi được Đức Giê-su tha thứ, chuyện gì đã xảy ra về cuộc đời của ông?
3. Tự hỏi và trả lời cho chính mình...Đức Giê-su đã tha tội cho mình điều gì? Hãy dành chút thì giờ để tạ ơn Ngài.

Thứ Sáu, Ngày 13 Tháng 3 Năm 2026

Sáng sớm hôm sau, các thầy tế lễ cả bàn với các trưởng lão và các thầy thông giáo cùng cả tòa công luận giải Đức Giê-su đang bị trói giải nộp cho Phi-lát. Phi-lát bèn hỏi Ngài: “Anh có phải là vua dân Do-thái không?” Ngài trả lời “Chính ông nói như vậy.” Các thầy tế lễ cả kiện cáo Ngài nhiều điều. Phi-lát lại hỏi Ngài: “Anh không nói gì hết sao? Này, họ đã kiện cáo anh nhiều điều. Nhưng Đức Giê-su không nói một lời nào, đến nỗi khiến Phi-lát ngạc nhiên.

Phúc Âm theo Thánh Mác 15:1-5

Tất Cả Cho Chúng Ta

Khi mặt trời mọc, các lãnh đạo người Do-thái giải Đức Giê-su đến gặp Phi-lát – quan tổng đốc La-mã, cai trị xứ Giu-đê. Họ buộc phải làm vậy vì muốn Đức Giê-su phải chết – vì họ là quốc gia bị thống trị nên họ không có quyền giết người. Vì thế, họ phải giao cho một người không phải là người Do-thái, tức là một người ngoại đạo.

Điều này có nghĩa gì đối với chúng ta ngày nay, tất cả là con người chúng ta đều liên quan đến những gì chúng ta đã làm cho Đức Giê-su. Nói một cách khác, chúng ta không thể đổ lỗi cho người Do-thái hay bất cứ ai – mà là lỗi của tất cả chúng ta. Nếu chính dân tộc Ngài đã phản bội và giao nộp Ngài, thì chính là chúng ta, những người không phải là người Do-thái đã thi hành án tử hình – mặc dầu biết Ngài là người vô tội.

Vậy nên tội lỗi thuộc về tất cả mọi người. Nhưng vì Ngài yêu thương chúng ta, thêm vào lòng thương xót, sự tha thứ của Đức Giê-su cũng thuộc về tất cả mọi người. Ngài ban cho bất cứ ai sẵn lòng đón nhận. Đó là vì Đức Giê-su đã tự nguyện chịu khổ và chết cho mọi người trên thế giới, Ngài đã cất mọi điều ác của chúng ta trên thập giá, và khi Ngài sống lại từ cõi chết, Ngài trở thành Nguồn Sự Sống cho tất cả chúng ta những ai tin cậy Ngài, bất kể chúng ta là ai.

Cầu nguyện: Con cảm tạ Chúa cho con làm con của Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Khi nói: “Đức Giê-su là Vua của người Do-thái,” điều đó có nghĩa gì?
2. Trong thư tín Rô-ma 15:12 nói gì về Đức Giê-su và dân ngoại?
3. Trong Phúc Âm theo Thánh Giăng 10:16 đã nói gì về mối quan hệ giữa hai nhóm?

Thứ Bảy, Ngày 14 Tháng 3 Năm 2026

Khi Phi-lát biết...[Đức Giê-su] thuộc dưới quyền của vua Hê-rốt, ông bèn giải Đức Giê-su đến vua Hê-rốt...[Hê-rốt] đã từ lâu nay mong được gặp Ngài và cũng mong xem Ngài làm phép lạ...nhưng [Đức Giê-su] không trả lời chi cả. Bấy giờ, vua Hê-rốt và quân lính khinh dễ và nhạo báng Ngài. Họ mặc cho Ngài một chiếc áo choàng nhiều màu sắc rồi giao Ngài trở lại cho Phi-lát. Trước kia, Phi-lát và Hê-rốt có sự hiềm khích nhau, nhưng trong ngày ấy, họ đã trở nên bạn.

Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 23:6a, 8b, 9b, 11-12

Trở Trêu

Có gì khác lạ, méo mó trong câu chuyện này? Ông Phi-lát không muốn chịu trách nhiệm về việc xét xử Đức Giê-su mặc dầu đó là trách nhiệm của ông. Ông muốn Đức Giê-su phải được thả tự do, rồi phải gánh lấy hậu quả sau này. Và đó là lý do duy nhất mà ông muốn giao Đức Giê-su cho vua Hê-rốt.

Hê-rốt cũng chẳng quan tâm về việc xét xử công bằng cho Đức Giê-su. Ông chỉ muốn một điều là ông có thể chứng kiến một màn trình diễn phép lạ – nhưng không đạt được, và vì thế ông và quân lính đã chế nhạo và giao trở lại cho Phi-lát.

Và cái kết của sự việc này là gì? Phi-lát và Hê-rốt đã trở thành bạn, thành thật mà nói chính ngay trên cái chết của Đức Giê-su. Thật là trở trêu.

Tôi mong muốn chúng ta xem đây chỉ là một trong những việc hiếm có, ít hoặc không có, trong cuộc sống của chúng ta ngày hôm nay, nhưng thật sự không phải như vậy. Mọi người vẫn thường làm điều này – chúng ta trốn tránh trách nhiệm, phớt lờ những gì mà mình phải làm để bảo vệ bản thân, thậm chí chỉ để tìm kiếm chút vui. Chính vì thế, mà những người vô tội bị kết án oan.

Nhưng Đức Giê-su vẫn dùng ngay cả hai điều này. Đức Giê-su, trong sự vô tội của Ngài, Ngài đã trao đổi và cuối cùng bị kết án – còn chúng ta, những con người tội lỗi, lại được giải thoát. Đức Giê-su vì tình thương mà đã thế chỗ cho chúng ta dưới sự phán xét và ban cho chúng ta sự tha thứ, sự sống qua chính cái chết đau thương của Ngài. Không những thế thôi, mà sau khi Ngài sống lại, ba ngày sau đó, Ngài chia sẻ sự sống ấy với tất cả chúng ta, những người tin Ngài.

Cầu nguyện: Cám ơn Chúa, đã nhận con là của Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Tại tòa án, người vô tội luôn nhận được xét xử công bằng không?
2. Tại sao anh chị em lại nghĩ như vậy?
3. Anh chị em còn có lo lắng về sự phán xét của Đức Giê-su không?

Chúa Nhật, Ngày 15 Tháng 3 Năm 2026

Phi-lát hỏi Đức Giê-su: “Anh có phải là vua dân Do-thái không?”

Đức Giê-su trả lời: “Chính quan nói vậy, hay người khác nói với quan về Tôi?” Phi-lát nói tiếp: “Tôi có phải là người Do-thái không? Chính dân tộc anh và các thầy tế lễ cả đã giao nộp anh cho tôi! Anh đã làm gì?” Đức Giê-su trả lời: “Vương quốc Tôi không thuộc về thế gian này. Nếu vương quốc Tôi thuộc về thế gian này, thì các tôi tớ Tôi đã chiến đấu để Tôi không bị nộp cho người Do-thái.” Phi-lát lại hỏi: “Vậy thì anh là Vua?” Đức Giê-su trả lời: “Quan nói Tôi là Vua? Phải, vì mục đích này mà Tôi đã sinh ra, cũng vì mục đích này mà Tôi đã giáng thế. Mục đích chính đó là để làm chứng cho Lẽ Thật. Bất cứ ai thuộc về lẽ thật, thì người đó sẽ nghe tiếng Tôi.”

Phi-lát lại hỏi: “Lẽ Thật là gì?”

Phúc Âm theo Thánh Giăng 18:33-36a, 37-38

Cũng Vì Mục Đích Này

Câu chuyện về Đức Giê-su trong phần này khiến tôi muốn khóc. Trong suốt cả cuộc xét xử, thường Đức Giê-su im lặng, hầu như không nói một lời. Nhưng giờ đây, lần này, Ngài lại nói, mà lại nói khá nhiều. Tại sao?

Ngài nói với chúng ta: “Để làm chứng cho Lẽ Thật” Đức Giê-su đang làm chứng về Tin Mừng cho quan Phi-lát, chính là người sẽ kết án tử hình Ngài. Ngài quan tâm và lo lắng cho quan quá nhiều.

Và nếu Đức Giê-su thương yêu Phi-lát đến thế – Ngài quan tâm sâu sắc đến cuộc sống, sự cứu rỗi, hạnh phúc của ông – thì tôi không thể phủ nhận một sự thật khác. Đó chính là Đức Giê-su cũng quan tâm đến tôi, đến anh chị em nhiều như vậy. Chúng ta không phải những mảnh ghép không có giá trị của con người đối với Ngài, ngược lại, chúng ta là những cá nhân, từng người một là những người được Ngài yêu thương tha thiết – những người mà chính Ngài đã chết cách đau thương và huy hoàng sống lại trong cõi chết để cứu. Ngài đến chỉ có một mục đích duy nhất đó là cho chúng ta thuộc về Ngài.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, Con thuộc về Ngài vì Ngài quá yêu thương con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em có khi nào bị cám dỗ mà nghĩ Đức Giê-su không hề quan tâm đến không?
2. Làm sao anh chị em biết chắc chắn về việc đó?
3. Tại sao Đức Giê-su muốn anh chị em luôn luôn thuộc về Ngài?

Thứ Hai, Ngày 16 Tháng 3 Năm 2026

Phi-lát ra lệnh cho đánh đòn Ngài. Quân lính đan một cái mào bằng gai đội trên đầu Ngài, mặc cho Ngài áo choàng màu tím, rồi chế nhạo: “Vua dân Do-thái vạn tuế.” Rồi tát vào mặt Ngài.

Phi-lát trở ra ngoài và nói với họ: “Ta đã đem Người ra, để các ngươi thấy rằng, Ta chẳng tìm thấy Người có tội chi hết. Vậy Đức Giê-su được dẫn ra ngoài, đầu đội mào gai và áo choàng màu tím. Phi-lát nói cùng họ: “Này, Hãy Nhìn Xem Người.”
Phúc Âm theo Thánh Giăng 19:1-5

Này, Hãy Nhìn Xem Người

Phi-lát nói với đám đông và những kẻ thú của Đức Giê-su: “Này, Hãy Nhìn Xem Người.” – Đây, chính Giê-su này, bị đánh đập, máu rỉ ra, dường như không thể đứng vững. Hãy Nhìn Người – mặc áo choàng cùng màu với những vết bầm tím trên thân thể Ngài. Đối với các anh chị em, Người là ai?

Có phải Người là Vua của anh chị em? Anh chị em theo sự nhận biết có thừa nhận Người là của riêng cho chính mình không? Anh chị em có đi theo Người, ngay cả khi đến thập giá? Anh chị em có bằng lòng nhận lấy món quà mà Người đã ban cho anh chị em tại thập giá không? Món quà đó chính là sự tha thứ mọi lỗi lầm mà anh chị em đã phạm, che phủ cho sự xấu hổ của mình, tình yêu cho chính anh chị em, chính bản thân mình – mãi mãi?

Nếu anh chị em muốn có Người, anh chị em có thể có – vì Người đã hứa điều đó và Người không hề thất hứa. Chính Người đã nói: “Ai đến cùng Người, thì Người sẽ không bao giờ từ chối.” (Phúc Âm theo Thánh Giăng 6:37b) Người muốn anh chị em. Người đã nói rõ điều đó trong Phúc Âm theo Thánh Giăng:7:37b và Thánh Ma-thi-ơ 11:28. Người nói: “Ai khát thì hãy đến với Tôi mà uống” và: “Ai mệt mỏi và gánh nặng thì hãy đến cùng Tôi.”

Giờ đây, Vì Người đã chết và đã sống lại từ cõi chết vì anh chị em và tôi thì Người sẽ giữ anh chị em và tôi bên cạnh Người mãi mãi – để chia sẻ sự sống và niềm vui của Người với tất cả con dân Người.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, con thật sự muốn Ngài, xin giữ con bên Ngài mãi mãi. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Thuộc về Đức Giê-su có nghĩa gì?
2. Ngài ban chính mình Ngài cho chúng cách nào?
3. Nếu anh chị em thuộc về Ngài, anh chị em có vui mừng không?

Thứ Ba, Ngày 17 Tháng 3 Năm 2026

Khi những thầy tế lễ và những quan chức thấy [Đức Giê-su] Ngài, họ cất tiếng la lớn: “Hãy đóng đinh hắn, hãy đóng đinh hắn... [Đức Giê-su] vì hắn tự xưng là Con Thiên Chúa.” Khi Phi-lát nghe những lời này, ông...nói với Đức Giê-su: “Anh không muốn nói gì với tôi sao? Anh không biết là tôi có quyền tha anh và cũng có quyền đóng đinh anh sao?” Đức Giê-su trả lời: “Quan không có quyền gì trên tôi, nếu chẳng phải từ trên ban cho, vì thế, những người đã nộp Tôi cho quan có trọng tội hơn.” Phúc Âm theo Thánh Giăng 19:6a, 7b-8a, 10b-11

Ai Chính Là Tội Nhân Bị Xét Xử?

Đến thời điểm này, ông Phi-lát đã mất quyền kiểm soát phiên tòa. Ông biết Đức Giê-su vô tội, nhưng không thể tha Ngài. Và lúc này, Đức Giê-su lại chính là thẩm phán – cắt nghĩa cho Phi-lát biết những gì ông đang làm là sai, là tội – và đúng vậy. Nhưng tội của ông không bằng tội của Giu-đa và những người giao nộp Ngài. Bởi vì, bên cạnh đó, Phi-lát còn có chức vụ thẩm phán.

Phi-lát cảm thấy là mình bị xét xử – những công tố viên – giống như Hê-rốt và Giu-đa. Nhưng câu hỏi quyết định vẫn như nhau: Ông sẽ làm gì đối với Đức Giê-su, Người vô tội này, Người là Con Thiên Chúa?

Chúng ta biết là họ đã làm. Và chúng ta cũng có phần trách nhiệm trong đó, bởi vì chính tội lỗi, sự mặc cảm của chúng ta đã đưa Đức Giê-su lên thập giá Bởi vì Ngài yêu chúng ta, Ngài gánh thay lấy cái chết của chúng ta, ban cho chúng ta quyền dự phần vào sự sống lại vinh quang của Ngài. Kết quả, khi nhìn thấy chúng ta, Thiên Chúa nhìn chúng ta và nói: “Các con vô tội.” Thiên Chúa nhìn thấy chúng ta trong Con Ngài, là Đức Giê-su, che phủ chúng ta bằng sự vô tội của Ngài, sự tha thứ mãi mãi, những con trẻ mới sinh của Thiên Chúa.

Cầu nguyện: Cám ơn Chúa vì đã gánh thay sự phán xét của chúng con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em có lo lắng về sự phán xét của Thiên Chúa không?
2. Làm thế nào mà Đức Giê-su loại bỏ sự lo lắng đó?
3. Tại Thiên Chúa Cha, Thiên Chúa Con và Thiên Chúa Thánh Linh lại có chương trình là những điều này cho chúng ta?

Thứ Tư, Ngày 18 Tháng 3 Năm 2026

Từ lúc đó, Phi-lát bèn tìm mọi cách để tha Đức Giê-su, nhưng những người Do-thái la lớn lên: “Nếu quan thả người này, thì quan không phải là bạn của Sê-sa, nếu người nào tự xưng mình là vua, người đó chống nghịch với Sê-sa. Phi-lát nghe những lời này thì đem Đức Giê-su ra ngoài, rồi ngồi trên tòa án, tại một nơi gọi là đại sảnh, theo tiếng Do-thái gọi là Ga-ba-tha. Lúc ấy là ngày sửa soạn cho Lễ Vượt Qua, khoảng giờ thứ sáu [khoảng 12 giờ trưa]. Phi-lát nói với họ: “Kìa, vua của các ông.” Họ lại la lớn: “Loại trừ hắn ra, loại trừ hắn ra, hãy đóng đinh hắn.” Phi-lát lại nói cùng họ: “Ta sẽ đóng đinh vua của các ngươi chăng?” Các thầy tế lễ cả trả lời: “Chúng tôi chẳng có vua nào khác ngoài Sê-sa.” Phi-lát bèn giao Ngài cho họ đem Ngài đi đóng đinh.

Phúc Âm theo Thánh Giảng 19:12-16

Không Có Vua Nào Ngoài Sê-Sa

Thật là điều kinh khủng khi phải thừa nhận. Đây chính là dân mà Thiên Chúa chọn, con cháu của I-sơ-ra-ên – và Thiên Chúa mới chính là Vua của họ. Nhưng giờ đây! khi đối mặt với Đức Giê-su – Thiên Chúa nhập thể thành Con Người chính là Vua của họ mà họ không thừa nhận Ngài. Thay vì đón nhận Ngài chính là Đấng Mê-si, là Vua, ngược lại họ lại làm trái ngược với tất cả những gì họ có thể làm ngay cả đóng đinh Ngài trên thập giá. Họ thà có Sê-sa – vì họ nghĩ Sê-sa không đe dọa đến quyền lực của họ (chính họ đã nhận điều ngược lại khoảng 40 năm sau khi Giê-ru-sa-lem thất thủ trước Titus và Vespasian).

Nhưng chúng ta cũng đối mặt với sự lựa chọn tương tự phải không? Chúng ta có thể đặt niềm tin vào các thế lực của trần gian – vào các chính trị gia, vào những người giàu có, vào các tướng lãnh quân đội và vào vũ khí tân tiến hiện đại – Thay vì niềm tin vào Đức Giê-su, Đấng che chở những người tin cậy Ngài, là chính Ngài đã hy sinh chính mạng sống mình vì chúng ta và chính là Đấng sống lại từ cõi chết để ban cho chúng ta sự sống đời đời trong Vương quốc Ngài.

Cầu nguyện: Thưa Đức Giê-su. Chính Ngài là Vua của con. Xin giữ con luôn luôn tin vào Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Tại sao các nhà cai trị trần gian lại xem Đức Giê-su là mối đe dọa?
2. Người mà anh chị em đặt lòng tin đầu tiên là ai?
3. Tại sao?

Thứ Năm, Ngày 19 Tháng 3 Năm 2026

Khi Phi-lát thấy mình không thắng được, trái lại còn tạo ra cuộc hỗn loạn, bèn lấy nước rửa tay mình và nói: “Ta vô tội với huyết của người này, các ngươi nhìn thấy đó.” Mọi người đều đáp lại: “Huyết của người đó đổ trên chúng tôi và con cháu chúng tôi!” Rồi thì ông tha Ba-ra-ba cho họ, đánh đòn Đức Giê-su rồi giao Ngài cho họ đem đóng đinh.

Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ 27:24-26

Màn Kịch Và Sự Thật

Ông Phi-lát cố đóng vai một nhà diễn kịch kỳ tài. Ông ta làm ra lẽ là mình vô tội về cái chết của Đức Giê-su: ông ta đã rửa tay. Nhà diễn kịch này đang cố gắng tách mình ra khỏi những gì sắp xảy ra một cách rõ ràng nhất có thể. Tất nhiên, đó là điều vô lý. Nhớ là ông là người duy nhất có thẩm quyền hợp pháp để tha hoặc để giết Đức Giê-su, và ai cũng biết điều đó.

Đám đông cũng diễn kịch với ngôn từ phô trương: “Máu của người đổ trên đầu chúng tôi và con cháu chúng tôi.” Họ thật sự không có ý đó, họ chỉ muốn Phi-lát nhanh chóng kết thúc màn kịch. Họ chấp nhận trách nhiệm về cái chết của Đức Giê-su vì họ chắc rằng sẽ không có sự trừng phạt nào cũng không có ai có thể buộc họ phải trả giá cho những việc làm xấu xa của mình.

Nhưng Đức Giê-su không hề diễn kịch, Ngài rất chân thật – Ngài đang làm. Thực tại, chính Ngài bước đi với bàn chân đau đớn và từng giọt máu Ngài đang rơi xuống. Ngài biết chắc là những gì đang làm sẽ cứu được tất cả những ai tin cậy Ngài thoát khỏi quyền lực của tội lỗi, sự chết và ma quỷ. Sự đau đớn, sự chết khổ nhục và sự sống lại vinh quang từ cõi chết của Ngài là những điều chân thật nhất từng xảy ra đối với chúng ta – bởi vì những sự đó làm cho chúng ta từ những con người chết trong những lỗi lầm và xấu hổ trở thành những người con được tha thứ và nhận phước lành của Thiên Chúa.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, Cảm ơn Ngài vì cơ Ngài đã thật sự cứu con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Những lời nói của đám đông mang ý nghĩa của sự nguyên rửa. Làm cách nào mà Đức Giê-su lại làm thành lời chúc phước?
2. Thiên Chúa đã dùng cách nào để ban huyết của Đức Giê-su cho chúng ta?
3. Những kết quả mà huyết của Đức Giê-su cho chúng ta là gì?

Thứ Sáu, Ngày 20 Tháng 3 Năm 2026

Bấy giờ, lính của quan tổng đốc đem Đức Giê-su vào trong công đường, cả bọn hiệp lại nghịch cùng Ngài. Chúng cởi áo Ngài ra và lấy áo điều mà khoát cho Ngài. Chúng đan một mào gai, đội trên đầu Ngài và để một cây sậy trong tay phải Ngài. Rồi chúng quỳ xuống trước mặt Ngài mà chế nhạo rằng: “Vua dân Do-thái vạn tuế.” Chúng nhổ nước miếng vào Ngài và lấy cây sậy đánh vào đầu. Sau khi chế nhạo Ngài rồi, chúng cởi áo điều ra, mặc áo của Ngài lại, rồi dẫn đi đóng đinh. Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ 27:27-31

Sức Chịu Đựng

Thật là một cảnh tượng kinh hoàng. Hãy tưởng tượng cảnh 600 600 [không phải là số thoải phòng nhưng đã nghiên cứu cẩn thận] người đàn ông được tự do hành hạ Đức Giê-su theo ý chúng muốn – miễn là Ngài còn sống để bị đóng đinh – và điều đó cho phép rất nhiều hành vi tàn bạo – chế nhạo, lột trần, nhổ nước miếng, đội mào gai, lấy cây sậy đánh, và la ó. Những kẻ hèn hạ nhất của con người được quyền tự do hành hạ Người vô tội này, không một ai ngăn cản.

Đức Giê-su hoàn toàn có thể dùng quyền năng mình để ngăn cản. Bất cứ lúc nào Ngài cũng có quyền hủy bỏ sự việc và Ngài biết điều đó (xem trong Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ 26:53)

Nhưng Ngài không dùng quyền năng đó và Ngài sẽ không bao giờ. Bởi vì trong tâm trí Ngài chỉ nghĩ đến chúng ta. Đến những ai đã từng chịu đựng sự ngược đãi, chịu sự sỉ nhục, chịu đánh đòn, bị làm hại, bị chế nhạo, bị xử chết oan, bởi những thế lực tà ác mà chính Ngài đang đối mặt – những quyền lực mà Ngài sẽ tiêu diệt qua cái chết đau thương nhục nhã và sự sống lại huy hoàng. Và tâm trí Ngài cũng hướng về những người đã làm điều ác như vậy Vì chính Ngài cũng đã đến để chết cho họ – mua chuộc họ, tha thứ cho họ và tái tạo họ trở nên con người mới theo hình ảnh của Đấng yêu thương chúng ta.

Cầu nguyện: Con cảm ơn Chúa vì Ngài đã kiên nhẫn chịu đựng vì con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em đã trải qua điều đáng sợ hay đau thương chưa?
2. Sự kiên nhẫn của anh chị em có mang lại điều gì tốt đẹp không?
3. Sự chịu đựng có dễ dàng hơn nếu làm vì người mình yêu thương không?

Thứ Bảy, Ngày 21 Tháng 3 Năm 2026

Khi họ dẫn Ngài đi, họ bắt một người xứ Sy-ren, tên là Si-môn, từ ngoài đồng về, vác thập giá đi theo sau Đức Giê-su.

Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 23:26

Gánh Vác Thay Gánh Nặng

Sức khỏe của Đức Giê-su vô cùng tồi tệ trong lúc này, Ngài không ngủ từ tối thứ tư, không ăn uống gì kể từ bữa ăn tối với môn đồ trong ngày Lễ Vượt Qua vào ngày thứ năm. Không chỗ nào ghi chép là ai đó đã Ngài uống. Thay vào đó, Ngài bị đánh đập, bị tát, bị nhổ nước miếng vào mặt, bị lôi đi từ chỗ này đến chỗ khác và bị đánh đập gần chết. Ngài mất nhiều rất máu. Những điều tồi tệ hơn còn vẫn đang chờ Ngài.

Đức Giê-su còn phải vác thập giá nặng trích ra nơi hành hình, nơi gọi là Gô-gô-tha. Nhưng Ngài không còn đủ sức để làm điều đó. Những người lính biết rằng họ sẽ gặp rắc rối hơn nếu Đức Giê-su chết trước khi bị đóng đinh. Vì vậy, họ bắt một người đứng bên đường – Si-môn, người xứ Sy-ren.

Chắc hẳn Si-môn rất sợ. Phải vác thập giá như mình chính là tên tội phạm sao? Nhưng người lính La-mã có quyền hợp pháp để buộc ông làm điều đó! Và ông đã làm. Ông đã phải đi theo Đức Giê-su suốt chặng đường còn lại cho đến Gô-gô-tha.

Tôi tự hỏi, thắc mắc là đến khi nào ông mới biết chính xác thập giá mà ông vác vào ngày đó là của ai? – và Đức Giê-su đã vác thay ông điều gì? Vì Si-môn chắc chắn là đã trở thành tín đồ – và đó là lý do tên ông và tên con của ông đã được biết đến trong hội thánh đầu tiên. Vì vậy, ông hẳn đã biết được những gì mà Đức Giê-su đã gánh thay cho ông và tất cả chúng ta – tội lỗi, mặc cảm, sự xấu hổ cho đến tận cái chết – nơi Ngài đã tiêu diệt nó mãi mãi. Và rồi, Ngài sống lại, trở lại với chúng ta, là Đấng Cứu Rỗi và niềm vui của chúng ta.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, con cảm ơn Chúa vì Ngài đã gánh vác thay con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em có nghĩ sau này Si-môn cảm thấy vinh dự không?
2. Anh chị em có bao giờ có cơ hội làm điều tốt mà không muốn làm chưa?
3. Anh chị em bây giờ cảm thấy thế nào về điều đó?

Chúa Nhật, Ngày 22 Tháng 3 Năm 2026

Phía sau Ngài là một đoàn dân đông, có mấy người đàn bà buồn rầu và than khóc cho Ngài. Đức Giê-su quay lại nói với họ: “Hỡi con gái Giê-ru-sa-lem, đừng khóc cho Tôi, song hãy khóc vì chính mình các bà và các con của các bà. Vì này, những ngày hầu đến, người ta sẽ nói: ‘Phước cho những đàn bà son sẻ, phước cho dạ không mang thai và vú không cho con bú. Bấy giờ, người ta sẽ nói với núi: hãy đổ xuống trên chúng tôi và với đồi rằng: hãy che chúng tôi lại.’”

Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 23:27-31

Bận Tâm, Quan Tâm

Điều làm cho tôi ngạc nhiên khi thấy Đức Giê-su trong hoàn cảnh đó, trên con đường đến thập giá mà cũng còn quan tâm nghĩ đến nỗi khổ của người khác. Ngài thấy những người đàn bà khóc thương Ngài và Ngài quan tâm đến họ. Đức Giê-su biết là khoảng 40 năm sau khi Ngài chết, thành Giê-ru-sa-lem sẽ thất thủ trước quân La-mã – và sau đó là ba năm nội chiến, đói kém, tra tấn và hỏa hoạn. Và những kẻ sẵn lòng làm hại Con Thiên Chúa vô tội thì chắc chắn họ sẽ không tha cho những phụ nữ và trẻ em vẫn còn sống trong thời điểm đó.

Đức Giê-su cũng đã để lại những chỉ dẫn cho các môn đồ Ngài – họ sẽ không bị bất ngờ khi thành phố sụp đổ (xem trong Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 21:20-24). Nhưng đối với những bà này, Ngài không thể làm gì khác ngoài việc chịu khổ và chịu chết cho họ - và cầu nguyện cho họ cũng sẽ tin vào Ngài và được cứu.

Và đó chính là điều Ngài đã làm, gánh toàn bộ gánh nặng gian ác của con người trên thập giá. Tại đó, Ngài dùng chính thân thể và máu của mình bằng cái chết của chính mình. Và khi Ngài sống lại, sau ba ngày đó – Ngài ban sự sống, niềm vui, và sự bình an cho tất cả chúng ta, những ai tin Ngài.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, con cảm ơn về sự quan tâm của Ngài dành cho con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em đang quan tâm cho ai vào lúc này?
2. Làm thế nào để giúp họ?
3. Hãy dành thời gian cầu nguyện cho họ.

Thứ Hai, Ngày 23 Tháng 3 Năm 2026

Đi đến một nơi gọi là Gô-gô-tha, cũng là nơi đợc gọi là Đồi Sọ. Họ cho Ngài uống rượu trộn với mật đắng, Ngài nếm, nhưng Ngài không uống. Và, họ... đóng đinh Ngài. Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ 27:33-35a

Người Chăm Sóc

Đây là thuốc an thần và giảm đau. Có lẽ nhằm mục đích làm cho các người lính đóng đinh Ngài dễ dàng hơn. Nhưng Đức Giê-su muốn trải qua sự đau đớn của mình với đầu óc tỉnh táo và vì thế Ngài đã từ chối.

Tại sao? Đức Giê-su đang hoàn thành công việc cho chúng ta – công việc giải thoát chúng ta ra khỏi ách nô lệ thuộc linh của nô lệ, sự chết và mọi điều ác. Ngài không muốn mọi việc có thể đi sai hướng. Nên vì điều đó, Ngài phải chịu đau đớn hơn. Và Ngài vui lòng tình nguyện chấp nhận.

Chúng ta cũng có thể thấy lý do khác – Đức Giê-su vẫn còn săn sóc từng người chung quanh Ngài – nhiều người theo Ngài đang đứng dưới chân thập giá, hai tên tội phạm ở hai bên Ngài, những người có cơ hội tin Ngài trước khi chết, và thậm chí ngay cả những người lính không biết là mình đang đóng đinh ai. Ngay cả khi Ngài bị treo trên thập giá. Đức Giê-su vẫn tiếp tục ban cho họ những gì họ cần. Ngài tiếp tục chăm sóc họ và chúng ta cho đến khi Ngài chết – và sự sống lại của Ngài.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, Ngài luôn luôn đặt những nhu cầu của chúng con trên nhu cầu của chính Ngài. Con cảm ơn Ngài đã yêu thương con nhiều như vậy. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em có bao giờ tự trả tiền cho mình để chăm sóc ai chưa?
2. Anh chị em có vui khi làm điều đó không? Tại sao?
3. Khi Đức Giê-su nhớ lại điều đã làm cho anh chị em. Anh chị em nghĩ Ngài cảm thấy thế nào về việc đó và về anh chị em?

Thứ Ba, Ngày 24 Tháng 3 Năm 2026

Cùng với Đức Giê-su cũng có hai người tội phạm khác cùng giải đi với Ngài. Khi đến một nơi gọi là Đồi Sọ, là nơi họ đóng đinh Ngài và hai tội phạm, một ở bên phải và một ở bên trái Ngài. Đức Giê-su Cầu nguyện: “Thưa Cha, xin tha tội cho họ, vì họ không biết điều mình đã làm.”
Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 23:32-34a

Tòa Án Hoàng Cung

Những người lính đóng đinh Đức Giê-su, họ đặt hai tội phạm, một người bên phải và một người bên trái, Đức Giê-su chính giữa. họ gọi Đức Giê-su là vua của người Do-thái. Tôi nghĩ là họ cố tạo ra hình ảnh đây chính là Tòa Án của Hoàng Cung – Đức Giê-su đang đứng ở vị trí quan trọng, là vua, hai tội phạm hai bên là cận thần và mọi người đi xem, họ là những người đang đứng trước phiên tòa trước ngai vàng của vị vua đến để tỏ lòng kính trọng hay cầu xin một điều gì.

Dĩ nhiên, đây chỉ là trò đùa ác ý, là cách sỉ nhục trắng trợn dành cho Đức Giê-su – và có lẽ cũng là sự thù ghét người Do-thái, do đó điều này chẳng có gì ngạc nhiên khi lính La-mã làm. Nhưng điều mà họ không nhận ra, chính là trên thực tế, họ đã dựng nên một Tòa Án Hoàng Cung thật sự. Nơi mà chính Đức Giê-su chính là Vua và là Đấng Cứu Thế.

Hình dung trong tâm trí anh chị em – Đức Giê-su, thập tự chính là ngai vàng của Ngài, vương miện của Ngài làm bằng gai, và cận thần của Ngài là hai kẻ tội phạm. Ngài có một cái đinh xuyên qua tay thay vì cây gậy quyền lực. Và áo choàng hoàng gia của Ngài? – Chính là máu của Ngài – được đổ ra để che đậy tội lỗi và sự xấu hổ của chúng ta và ban cho chúng ta được trở thành những người con yêu dấu của Ngài mãi mãi.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, Ngài đã chết và đã sống lại vì con. Xin Ngài giúp con sống trọn vẹn thuộc về Ngài trong tình yêu thương dành cho Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Đức Giê-su đã cầu nguyện cho kẻ thù của Ngài. Anh chị em có kẻ thù không?
2. Nếu có, hãy cầu xin Ngài dạy anh chị em cách đối phó theo sự khôn ngoan và tình yêu của Ngài.
- 3 Mọi người đến tòa án để cầu xin sự giúp đỡ. Hôm nay, anh chị em muốn cầu xin điều gì từ Đức Giê-su?

Thứ Tư, Ngày 25 Tháng 3 Năm 2026

Họ bắt thăm chia áo choàng của Ngài. Dân chúng đứng đó mà nhìn. Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 23:34b-35a

Giải Quyết Tài Sản Của Đức Giê-su

Khi một người qua đời, thường sẽ có một người được giao nhiệm vụ giải quyết tài sản cho người thừa kế. Họ sẽ làm theo chỉ dẫn trong di chúc của người quá cố, nếu có, người đó bảo đảm là những người thừa kế sẽ nhận được những gì thuộc về họ.

Tài sản của Đức Giê-su rất đơn giản. Không có gì ngoài trừ áo Ngài đang mặc – một chiếc áo choàng, một chiếc khố, một đôi dép và có lẽ có thêm tấm khăn che đầu. Chỉ có thế. Các người lính lo việc phân chia tài sản Ngài bằng cách bắt thăm ngay dưới chân thập tự của Ngài.

Nhưng, Đức Giê-su cũng để lại những của cải khác cho những người thừa kế của Ngài – mà chính Đức Thánh Linh mới chính là Đấng có nhiệm vụ thực thi di chúc – Đức Giê-su đã để lại cho chúng ta sự tha thứ mọi lỗi lầm, mọi xấu hổ, mặc cảm – những sự ấy hoàn toàn được xóa sạch mãi mãi. Ngài còn cho chúng ta được hòa thuận với Thiên Chúa và cũng là con của Thiên Chúa mãi mãi. Ngài ban thêm cho chúng ta sự chữa lành khỏi mọi tổn thương mà điều ác đã mang đến trong cuộc sống của chúng ta và sau cùng điều mà Ngài Đã để lại cho chúng ta đó sự sống đời đời – một món quà mà Ngài chia sẻ với chúng ta trong niềm vui. Và giờ đây, Ngài đã sống lại từ cõi chết và sẽ không bao giờ chết nữa.

Cầu nguyện: Thưa Đức Giê-su kính yêu, con cảm ơn về những món quà mà Ngài đã ban cho con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em đã từng thừa kế chưa? Đó là gì?
2. Đức Giê-su đã sống lại. Ngài có lấy lại những gì mà Ngài ban cho không?
3. Theo anh chị em, món quà tuyệt vời nhất mà Đức Giê-su ban cho anh chị em lúc này là gì? Tại sao?

Thứ Năm, Ngày 26 Tháng 3 Năm 2026

Những người đi ngang qua nhạo báng, lắc đầu và nói:... Hãy tự cứu lấy mình đi! Nếu Người thật sự là Con Thiên Chúa, thì hãy xuống khỏi thập giá đi! Các thầy tế lễ cả, các thầy thông giáo, cùng với các trưởng lão cũng chế nhạo Ngài như vậy; họ nói: “Hắn cứu kẻ khác mà không cứu được mình. Người là Vua I-sơ-ra-ên, hãy xuống khỏi thập giá ngay bây giờ, thì chúng ta sẽ tin Người. Người tin cậy Thiên Chúa, hãy để Thiên Chúa giải cứu Người vì Ngài ưa thích Người, bởi Người đã nói: ‘Tôi là Con Thiên Chúa.’”

Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ 27:39-43

Sức Mạnh Hay Điểm Yếu

Tôi ngạc nhiên nếu đây là sự cảm dỗ cho Đức Giê-su, thì Ngài có làm theo điều mà họ muốn – xuống khỏi thập giá với hy vọng là họ sẽ thật sự tin Ngài. Ô, Ngài biết là họ đang chế nhạo Ngài. Nhưng Ngài đã đối diện nhiều cảm dỗ qua hành trình rao giảng Phúc Âm, làm cho mọi người tin qua những hành động quyền năng thay vì sự yếu đuối – để nhận nhiều người tin bằng những phép lạ và những lời hứa chiến thắng trên trần gian này. Và đây cũng là điều tương tự. Tự hỏi là Ngài có nên dùng quyền năng của mình như là quyền năng của Con Thiên Chúa để tự cứu mình bằng phép lạ? Hay làm theo chương trình, kế hoạch của Thiên Chúa đó là chịu đau đớn, chịu chết và đặt lòng tin vào Thiên Chúa tin chắc Ngài sẽ làm cho mình sống lại từ cõi chết?

Chúng ta đã biết điều Đức Giê-su chọn. Và Ngài cũng vẫn tiếp tục vui lòng chọn điều đó trong cuộc sống của chúng ta nữa – mọi lúc, mỗi khi chúng ta cầu xin Ngài làm phép lạ cho mình. Và Ngài đã trả lời cho chúng ta ngay: “Ân huệ của Ta đủ cho con rồi, vì quyền năng của Ta đã làm nên trọn vẹn trong sự yếu đuối.” (2 Cô-rinh-tô 12:9b)

Cầu nguyện: Thưa Chúa Giê-su, khi Ngài cho phép con phải trải qua sự khó khăn trong cuộc sống thì xin hãy cho con không nhờ phép lạ mà cho con tin cậy Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Nếu Đức Giê-su làm theo lời họ đề nghị, thì điều gì xảy ra cho chúng ta?
2. Theo anh chị em, tại sao Thiên Chúa trả lời “Không” khi chúng ta xin phép lạ?
3. Làm sao mà chúng ta vẫn tiếp tục tin tưởng vào tình thương của Ngài, ngay khi Ngài nói: “Không”?

Thứ Sáu, Ngày 27 Tháng 3 Năm 2026

... đó là việc quân lính làm. Tại dưới chân thập tự của Đức Giê-su, có mẹ Ngài, chị của mẹ Ngài, Ma-ri, vợ của Cơ-lô-ba và Ma-ri Ma-đơ-len đang đứng tại đó. Đức Giê-su nhìn thấy mẹ mình và môn đồ mà Ngài yêu thương đang đứng đó. Ngài nói với mẹ mình: “Mẹ! Đó là con trai của mẹ.” Rồi Ngài xây qua nói với môn đồ đó: “Kìa, đó là mẹ anh.” Kể từ lúc ấy, môn đồ đó đem bà về ở với mình. Phúc Âm theo Thánh Giăng 19:24b-27

Quan Tâm Sau Cùng

Theo tôi, dường như trong suốt cả thời gian trên thập giá, Đức Giê-su đã hoàn tất những mối quan tâm của Ngài từ điều này sang điều khác. Và một trong những quan tâm đó chính là mẹ Ngài, người đã đi theo Ngài đến Giê-ru-sa-lem trong ngày Lễ Vượt Qua và cũng là người hầu như không còn ai trong gia đình để nương tựa sau khi Đức Giê-su chết – vì: “ngay cả các anh em Ngài cũng không tin Ngài” (Phúc Âm theo Thánh Giăng 7:5).

Nhưng Đức Giê-su nhìn thấy Giăng, môn đồ mình, đang đứng tại đó – cũng là người đang cần sự an ủi và nâng đỡ từ một người khác cũng yêu thương mình. Vì cơ đó, Đức Giê-su đã giao họ cho nhau.

Ngài cũng làm điều tương tự cho chúng ta trong Hội thánh của Ngài hiện tại, phải không? Chính vì Đức Giê-su đã chịu đau đớn, chết nhục nhã và sống lại vinh quang để ban cho chúng ta cuộc sống mới, sự sống đời đời nhưng chúng ta đang sống trong xã hội đầy khiếm khuyết – và chúng ta thiếu sự hiện diện hữu hình – Đức Giê-su yêu dấu của chúng ta – vì thế Ngài ban cho chúng ta có nhau qua các anh chị em cùng tình yêu thương, cùng niềm tin và chúng ta thấy được hình ảnh phản chiếu của Đức Giê-su – và Đức Thánh Linh giữ cho chúng ta tiếp tục bước đi cho đến ngày Đức Giê-su trở lại đem chúng ta về nhà với Ngài.

Cầu nguyện: Cảm ơn Chúa, đã giúp đỡ và an ủi con qua con dân Ngài. Xin giúp trở thành nguồn an ủi cho người khác. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Khi anh chị em đau khổ, anh chị em làm gì để vơi đi nỗi khổ?
2. Nếu tìm người an ủi. Thì họ có trong danh sách con của Chúa không? Tại sao có, tại sao không?
3. Có bao giờ Đức Giê-su lại dùng những người tội lỗi, yếu đuối để an ủi, giúp đỡ. Anh chị em có chấp nhận không? Có nhớ đến lỗi của họ không?

Thứ Bảy, Ngày 28 Tháng 3 Năm 2026

Vả, có một tội phạm cùng bị đóng đinh với Ngài cũng nhieếc mắng Ngài: “Ông không phải là Đấng Christ sao? Hãy cứu lấy ông, cũng hãy giải cứu chúng tôi nữa!”

Nhưng người kia trách nó: “Anh cũng đồng chịu một hình phạt ấy, còn chẳng sợ Thiên Chúa sao? Về phần chúng ta là vì sự công bình. Vì hình phạt chúng ta chịu, xứng với việc chúng ta làm, nhưng người này chẳng hề làm một điều ác nào.”

Người nói với Đức Giê-su: “Thưa Đức Giê-su, khi Ngài đến vương quốc mình, xin nhớ đến con.” Ngài nói với người: “Quả thật, Tôi nói với anh, hôm nay, anh sẽ được ở với Tôi trong Pa-ra-đi.”

Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 23:39-43

Không Bao Giờ Ngoài Tầm Tay

Tôi ngạc nhiên về thái độ của người tội phạm này. Ông đã từng gặp Đức Giê-su trước đây khi cả hai đang còn tự do? Cuộc gặp gỡ đó có gieo mầm đức tin? Hay chỉ hé nở khi ông sắp qua đời! Hay chỉ là những gì ông đã nghe và thấy từ Đức Giê-su khi cả hai cùng bị đóng đinh trên thập giá và đã gây ấn tượng tốt với ông?

Dẫu sao đi nữa cũng có được kết quả tốt. Điều này mang lại cho tôi về một số người mà tôi đang quan tâm trong cuộc sống của chính mình – những người đang đau khổ, những người đang lạc lối và dường như họ không hề quan tâm đến Thiên Chúa. Nếu Đức Giê-su đã cứu người tội phạm ngay trên thập giá bên cạnh Ngài, thì Ngài cũng cứu những người mà tôi quan tâm. Không ai nằm ngoài tầm tay của Ngài.

Và không ai thoát ra khỏi tình yêu của Ngài, vì Ngài, Đức Giê-su, cố gắng để cứu bất cứ ai – ngay cả khi chính Ngài đang hấp hối. Và người tội phạm này sẽ là người đầu tiên đi cùng Đức Giê-su vào vương quốc của Thiên Chúa, trở về nhà với Cha – người đầu tiên trong số hàng tỷ người được Đức Giê-su cứu chuộc qua cái chết và sự sống lại của Ngài. Nhưng ông không phải là người cuối cùng.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, con đang lo lắng về _____. Xin Chúa ban lòng thương cho người này, người mà con lo lắng. Mong lòng thương xót của Chúa xin cứu người mà con lo. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em có quen biết ai không thuộc về Chúa không?
2. Nếu không, thì làm sao anh chị em có thể làm quen và yêu mến một số người?
3. Hãy cầu xin Chúa dùng chính anh chị em để dẫn dắt họ đến gần Chúa.

Chúa Nhật Lễ Lá, Ngày 29 Tháng 3 Năm 2026

Họ dắt lừa con về cho Đức Giê-su, rồi trải áo choàng mình trên lưng con lừa, rồi nâng Đức Giê-su lên trên lưng. Khi Ngài cưỡi lừa đi, có nhiều người trải áo choàng mình xuống đường...các môn đồ bắt đầu vui mừng và lớn tiếng ngợi khen Thiên Chúa về những phép lạ mà họ đã thấy. Họ ca ngợi: “Đáng ngợi khen Vua, Đáng nhân danh Chúa mà đến. Bình an trên các từng trời và vinh quang trên nơi rất cao.”

Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 19:35-36, 37b-38

Sự Thật Cuối Cùng

Đức Giê-su viếng thăm Giê-ru-sa-lem lần cuối, Ngài biết điều đó. Ngài đã đến thành phố này nhiều lần – khi còn là hài nhi, Ngài đã được dâng cho Chúa trong đền thờ, khi tuổi thiếu niên, Ngài đã làm cho các thầy giáo ngạc nhiên với sự hiểu biết của mình. Khi thi hành chức vụ, Ngài đã dẹp sạch đền thờ, đuổi những người buôn bán trong sân đền thờ. Nhưng đây là lần cuối cùng, Ngài đến để chịu chết.

Nhưng, chính lần này, Ngài đến chính thành phố của chính mình như là một vị Vua và là Đấng Mê-si một cách công khai. Ngài mượn con lừa, đúng như lời tiên tri Xa-cha-ri được chép trong đoạn 9. Ngài cũng cho phép những người đi theo Ngài nói lên sự thật lớn, tiếng reo lên theo ý muốn. Và họ đã làm. Họ reo lên: “Phước thay cho Vua, nhân danh Chúa mà đến.”

Giờ đây, sự thật đã được công khai tuyên bố cho những ai có mắt để thấy và có tai để nghe. Có người tin, cũng có những người không những không tin, từ chối và đóng đinh Ngài – nhưng ngay cả điều đó cũng sẽ giúp việc mục đích của Thiên Chúa được hoàn thành.

Chính vì Đức Giê-su dùng sự chết của chính Ngài để cứu tất cả con Thiên Chúa, những ai ước nguyện, sẵn lòng đặt niềm tin cậy vào Ngài. Và qua sự sống lại sau ba ngày chịu chết, chính Ngài sẽ giải cứu chúng ta ra khỏi quyền của sự chết, đem chúng ta vào thành Giê-ru-sa-lem của Thiên Chúa trên trời nơi mà những ai được Thiên Chúa tha thứ.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, xin dạy con hiểu và yêu thương Ngài hết lòng. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Theo anh chị em, tại sao Đức Giê-su cho phép các môn đồ công khai nói sự thật về Ngài lúc này?
2. Tại sao Ngài lại chọn lừa con thay vì ngựa chiến?
3. Anh chị đang học cách nào để hiểu Chúa hơn?

Thứ Hai, Ngày 30 Tháng 3 Năm 2026

Từ giờ thứ sáu (khoảng 12 giờ trưa) đến giờ thứ chín (khoảng 3 giờ chiều) khắp đất đều tối tăm. Vào giờ thứ chín (khoảng 3 giờ chiều) Đức Giê-su cất lớn tiếng: “Ê-li, Ê-li. La-ma-sa-bát-tha-ni.” Có nghĩa là: “Thiên Chúa, Thiên Chúa Con ơi. Sao Ngài lìa bỏ Con.”
Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ 27:45-46

Bóng Tối

Tôi vui mừng vì Đức Giê-su cất tiếng lớn thưa với Đức Chúa Cha như vậy: “Thưa Thiên Chúa của Con, Thưa Thiên Chúa của Con, sao Ngài lìa bỏ Con.” Bởi vì tôi nghĩ mọi người trong chúng ta, ai sống đủ lâu cũng sẽ trải qua thời điểm trong tâm của chúng ta cũng thót lên những lời tương tự – Khi người mình yêu chết, mối quan hệ gia đình tan vỡ-khi nhận tin chẩn đoán khủng khiếp – khi chúng ta trải qua cả năm với những khổ nỗi chồng chất lên nhau và chúng ta không thể chịu đựng được nữa. Khi đó, chúng ta kêu cầu cùng Thiên Chúa trong bóng tối, bởi vì chúng ta chẳng còn ai khác để kêu gào. Đức Giê-su thấu hiểu bóng tối của chúng ta, bởi vì chính Ngài cũng trải qua bóng tối đó. Ngài cũng hiểu được cảm giác cầu nguyện mà không nhận được câu trả lời, Ngài cũng cảm nhận sự vắng mặt của Thiên Chúa mạnh mẽ như cách chúng ta cảm nhận sự hiện diện của Ngài. Ngài biết điều đó như chúng ta biết – bằng cách đã trải qua những kinh nghiệm. Và Ngài ban cho chúng ta những lời an ủi mà trong Thánh thi 22 đã ghi.

Điều này an ủi tôi, bởi vì nếu Đức Giê-su đã than vãn những lời này, thì tôi không sai khi tôi than vãn và khi Đức Giê-su có những cảm xúc đó, thì tôi cũng có thể có. Và ngay cả khi tôi đang trải qua thời điểm đen tối nhất của cuộc đời, thì tôi biết chắc Thiên Chúa – Thiên Chúa nhập thể làm người – trước tôi là giờ đây chính Ngài đang ở bên tôi ngay cả khi tôi không nhìn thấy hay cảm nhận được Ngài. Và Ngài không để tôi vấp ngã.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, trong bóng tối của con, xin Ngài ở bên con và cầu thay cho con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Theo anh chị em, tại sao Đức Giê-su gọi “Thiên Chúa của con” mà không gọi “Cha” như thường lệ?
2. Xin đọc Thánh thi 22, điều gì trong đó làm cho anh chị em nhớ đến Đức Giê-su?
3. Khi anh chị em ở trong bóng tối, ai đã ở bên cạnh mình?

Thứ Ba Ngày 31 Tháng 3 Năm 2026

Sau đó, Đức Giê-su biết mọi sự đã được hoàn thành (để ứng nghiệm Lời Thánh Kinh). Ngài nói: “Tôi khát.” Tại đó, có một bình đựng rượu chua, nên họ lấy miếng bông thấm đầy rượu đó buộc vào nhánh cây hương thảo đưa lên miệng Ngài. Khi đã nhận lấy rượu chua... Phúc Âm theo Thánh Giảng 19:28-30a

Rượu Chua

Tôi ngạc nhiên tự hỏi về rượu chua mà họ đã cho Ngài, bởi vì chúng ta có thể hiểu có hai lý do – để chế nhạo như Lời Kinh Thánh trong Thánh Thi 69:21, hay có cũng thể là một cử chỉ của sự thương xót – bởi vì rượu chua đó có thể là loại rượu mà các quân lính La-mã thường uống – vì có vị có vị chua. Họ chia sẻ đồ uống mình với Ngài, để Ngài cảm thấy thoải mái hơn một chút.

Dù thế nào đi nữa, Đức Giê-su cũng chấp nhận. Đó là điều cuối cùng Ngài làm trước khi chết.

Tại sao? Tôi nghĩ điều đó liên quan đến điều mà Ngài nói ngay sau khi ban Thánh Lễ Tiệc Thánh cho các môn đồ lần đầu tiên. Ngài nói: “Thầy cho các con biết, từ nay về sau, Thầy sẽ không uống rượu nho nữa cho đến khi Vương quốc Thiên Chúa đến” (Phúc Âm theo Thanh Lu-ca 22:18). Giờ đây, khi Đức Giê-su sắp chết. Nước Thiên đàng đang nhập vào thế gian một cách nhanh chóng – chính giờ này, ngay lúc này-vào bóng tối và tội lỗi. Và khi Đức Giê-su sống lại từ trong cõi chết vào Chúa nhật, sự vinh quang của Vương quốc sẽ tỏa sáng như mặt trời – và chúng ta, những người tin cậy Đức Giê-su sẽ sống trong đó, trong niềm vui và phước hạnh mãi mãi.

Cầu nguyện: Con cảm ơn Chúa vì đã cho con vương quốc của Ngài. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em nghĩ gì về Vương quốc của Thiên Chúa?
2. Vương quốc đó thể hiện thế nào ngay bây giờ, trên trái đất, trước khi chúng ta chết?
3. Làm thế nào chúng ta có thể vào vương quốc Thiên Chúa như là một công dân?

Thứ Tư, Ngày 1 Tháng 4 Năm 2026

[Sau khi Đức Giê-su] nhận lấy rượu chua, Ngài nói: “Mọi sự đã hoàn thành.” Đầu Ngài gục xuống và trút hơi thở cuối cùng.

Phúc Âm theo Thánh Giăng 19:30

Hoàn Thành

Điều gì đã hoàn thành? Rõ ràng nhất, sự đau khổ của Đức Giê-su đã kết thúc – vì Ngài dâng linh hồn cho Thiên Chúa rồi chết.

Nhưng tôi nghĩ là Ngài muốn nói nhiều hơn thế nữa. Đức Giê-su đã hoàn thành công việc của Ngài trong suốt cả cuộc đời của mình – tất cả mọi việc mà Ngài đã làm khi đến thế gian. Ngài chấp nhận thụ thai và sinh ra như là hài nhi, những năm dài lớn lên trong một gia đình bình thường. Rồi đến chức vụ của Ngài – tất cả công việc vất vả giảng dạy, chữa bệnh và chăm sóc những người cô đơn như chiên không có người chăn. Những năm tháng đào tạo các môn đồ, những người cứ mãi lạc lối, những người sẽ trở thành nền tảng cho giáo hội của Ngài sau này, những người có trách nhiệm mang sứ điệp của Đức Giê-su, chính Ngài là Đấng Cứu Thế đến toàn thế giới. Tất cả những điều đó nay đã được hoàn thành

Nhưng còn hơn thế nữa. Chính vì Thiên Chúa đã nhìn thấy khoảnh khắc này trước khi Ngài tạo dựng thế giới với con người, trước khi chúng ta sa vào tội lỗi. Và dầu vậy, Ngài vẫn chọn yêu thương để tiếp tục thực hiện điều đó. Qua những con người như Áp-ra-ham, I-sác và Gia-cốp, những quan xét, các tiên tri, và những con người bình thường đã mang trong mình sự hiểu biết về Thiên Chúa và chuẩn bị cho việc Đức Giê-su sẽ đến. Thiên Chúa đã làm việc qua họ cho đến giây phút này. Và giờ đây, tất cả những điều đó đã kết thúc – được trọn vẹn hoàn toàn – trong sự an nghỉ.

Sẽ có thời gian ngắn để nghỉ ngơi – không lâu – trước khi có niềm vui của Đức Giê-su sống lại. Sau đó, công việc quy tụ các dân tộc sẽ bắt đầu, và công việc đó sẽ không kết thúc cho đến khi Đức Giê-su sẽ trở lại thế gian trong vinh quang, để đưa tất cả chúng ta về nhà. Nhưng chưa phải lúc.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, con cảm ơn Ngài về tất cả những gì Ngài đã làm cho con. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em nghĩ thế nào khi kế hoạch dài hạn đã kết thúc thành công?
2. Anh chị em nghĩ Thiên Chúa Ba Ngôi sẽ nghĩ gì về việc này?
3. Chúng ta đang mong chờ khoảnh khắc “Xong Rồi nào nhất?”

Thứ Năm, Tuần Thánh, Ngày 2 Tháng 4 Năm 2026

Khi đang ăn, Đức Giê-su cầm lấy bánh, tạ ơn, bẻ ra và trao cho các môn đồ và nói: “Các con, hãy nhận lấy và ăn, đây là thân thể Thầy.”

Rồi Ngài cầm lấy ly, tạ ơn và trao cho các môn đồ và nói: “Hết thấy các con hãy uống đi, vì đây là huyết Thầy, huyết của giao ước mới đã đổ ra cho nhiều người để được tha thứ tội lỗi. Thầy nói cho các con biết, từ nay, Thầy sẽ không uống nước nho này nữa cho đến ngày Thầy sẽ uống nước nho cùng các con trong vương quốc của Cha Thầy.”

Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ 26:26-29

Có Thể Chạm Vào

Tôi rất vui mừng vì Đức Giê-su đã ban cho chúng ta một phần của chính Ngài mà chúng ta có thể chạm vào, nắm được trước khi Ngài chịu chết, được sống lại và được cất lên trời. Bởi vì đôi khi tôi cần nhiều hơn lời những nói và những câu chuyện. Tôi cần một điều gì đó có tác động đến cơ thể tôi, đến năm giác quan của tôi – những điều mà cho tôi nhận biết chắc rằng: “Đây là thật, chính là những gì cho tôi biết là chính tôi có thể sờ đến, chạm đến và nắm được.” Và đó là Thánh Lễ Tiệc Thánh và Thánh Lễ Rửa Tội (Báp tem) đã mang đến cho tôi.

Đức Giê-su đã hiến dâng chính Ngài cho chúng ta theo cách này bởi vì Ngài biết rõ chúng ta – Ngài đã tạo dựng chúng ta – Ngài quan tâm đến thân thể của chúng ta cũng như quan tâm đến tâm trí và cả linh hồn chúng ta. Chúng ta đều quan trọng đối với Ngài. Đó cũng là lý do mà Ngài ban cho chúng ta trong hình thức hữu hình để chúng ta có thể sờ thấy, nắm được. Ngài cũng ban thêm cho chúng ta niềm an ủi nữa để giúp cho chúng ta trong những năm tháng tới trong khi chúng ta chờ Ngài trở lại.

Và vì có Ngài ban cho chúng ta chính thân thể Ngài nên Ngài cũng trở thành nền tảng của thân thể chúng ta. Chính vì ban cho chúng ta thân thể Ngài làm đồ ăn cho chúng ta thành ra chính Ngài đã kết hợp chúng ta mãi mãi – mối quan hệ mật thiết hơn cả những gì mà chúng ta có thể tưởng tượng. Chính thân thể và huyết của Đức Giê-su, bị đóng đinh, đã sống lại trong cõi chết thuộc về chúng ta mãi mãi và chúng ta cũng thuộc về Ngài.

Cầu nguyện: Cảm ơn Chúa. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

- 1 Tại sao anh chị em dự Thánh Lễ Tiệc Thánh?
2. Anh chị em nghĩ có phải chỉ đọc kinh thánh, nghe giảng là đủ?
3. Nếu Đức Giê-su gần anh chị em đến như vậy, điều đó nói lên điều gì tình cảm mà Ngài dành cho mình?

Thứ Sáu, Ngày Phục Hạnh, Ngày 3 Tháng 4 Năm 2026

Bấy giờ là giờ thứ sáu (khoảng 12 giờ trưa), khắp xứ đều tối tăm cho đến giờ thứ chín (khoảng 3 giờ chiều), mặt trời trở nên tối sầm. Bức màn trong đền thờ bị xé làm hai. Bấy giờ, Đức Giê-su nói lớn tiếng: “Thưa Cha, Con xin giao linh hồn Con trong tay Cha!” Vừa nói xong, Ngài trút hơi thở cuối cùng.

Phúc Âm theo Thánh Lu-ca 13:44-46

Câu Chuyện Tình Yêu

Thứ Sáu, Ngày Phục Hạnh, là ngày nhớ lại cách mà Thiên Chúa chết. Đây là câu chuyện về Thiên Chúa, Đấng tạo dựng mọi sự, Đấng không bao giờ chết – Đã Chết – Hy sinh mạng sống chính mình có mục đích, chết trên thập giá. Ngài trở thành Con Người như chúng ta, có mục đích – với mục đích này – Ngài phải chịu đau đớn và chịu chết vì cố các kẻ thù của Ngài, họ cần Ngài.

Ai là những kẻ thù của Ngài? Chính tôi và các anh chị em. Tất cả mọi người đã quay lưng lại với Ngài và theo đuổi những gì mình muốn. Những điều đó đã nhanh chóng phá vỡ thế giới, cuộc sống, thậm chí cả bản thân mình. Và chúng ta không thể tự hàn gắn lại được. Nhưng Thiên Chúa thì làm được, Ngài đã làm.

Cũng vì yêu thương chúng ta, Ngài muốn cứu chuộc chúng ta – tái tạo chúng ta – đem chúng ta về nhà để trở thành một phần tử trong gia đình và là những đứa con yêu dấu của Ngài, sống sung sướng và hạnh phúc bên Ngài mãi mãi trong vương quốc Ngài. Vì chính lý do này mà Đức Giê-su chết nhục nhã trên thập giá. Đây là lý do tại sao Ngài làm điều đó và Ngài đã làm, Ngài tình nguyện – đặc biệt Ngài là cho chính anh chị em vì Ngài thương anh chị em. Và giờ đây, Ngài đã vinh quang sống lại từ cõi chết. Ngài kêu gọi anh chị em trở lại cùng Ngài, thuộc về Ngài và ở bên Ngài mãi mãi.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, con yêu Ngài. Xin giữ con bên Ngài mãi mãi. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Đức Giê-su có bao giờ đổ lỗi cho chúng ta về những gì đã xảy ra với Ngài chưa? Tại sao không?
2. Vậy, Ngài cảm nhận thế nào về chúng ta?
3. Làm sao anh chị em biết được?

Thứ Bảy, Ngày Thánh, Ngày 4 Tháng 4 Năm 2026

Sau những việc ấy, Giô-sép, người A-ri-ma-thê, vì sợ người Do-thái nên đã làm một môn đồ kín giấu của Đức Giê-su bèn đến với Phi-lát xin lấy xác Đức Giê-su. Phi-lát cho phép... Ni-cô-đem, là người trước kia đã đến với Đức Giê-su ban đêm, cũng đến nữa. Người mang theo với mình 100 cân mộc dục và trầm hương. Họ lấy xác Đức Giê-su bó lại với vải và dầu thơm theo như tục lệ của người Do-thái. Vả, nơi Ngài bị đóng đinh có một cái vườn và trong vườn có một cái huyệt mới, chưa bao giờ đặt ai vào trong đó... mà huyệt lại gần ở bên, nên họ bèn đặt Đức Giê-su vào trong đó. Phúc Âm theo Thánh Giăng 19:38a, 39-41, 42b

Món Quà Của Tình Yêu

Tôi không biết Đức Giê-su có biết trước điều gì sẽ xảy ra với thân thể Ngài không? Chắc chắn Ngài đã chết. Ngài thật đã chết và tin tưởng vào Đức Cha sẽ lo tất cả, ngay cả Ngài biết Thiên Chúa sẽ làm cho Ngài sống lại vào ngày thứ ba. Ngài cũng đã biết Thánh Kinh đã tiên tri cho biết thân thể Ngài sẽ không bị hư nát và Ngài sẽ được chôn với người giàu (xem trong Thánh thi 16:10 và sách tiên tri Ê-sai 53:9)

Tôi vui mừng vì Thiên Chúa đã tin tưởng giao phó chúng ta, những người yêu mến Ngài cho Đức Giê-su chăm sóc.

Giô-sép và Ni-cô-đem là những người theo Đức Giê-su mặc dầu không dám ra mặt cho đến lúc này. Chắc họ nghĩ (tôi đoán) đây sẽ là món quà tình yêu cuối cùng mà họ có thể dành cho Đức Giê-su. Họ nghĩ mọi chuyện đã kết thúc. Nhưng không phải vậy! Vì Đức Giê-su đã yêu thương họ và chúng ta đến cuối cùng là sự chết – Và sớm thôi, chỉ trong một hoặc hai ngày Ngài sẽ sống lại từ trong cõi chết để ban cho chúng ta sự sống và niềm vui trường tồn mãi mãi.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, con cảm ơn Chúa vì Ngài đã tin tưởng con dân Ngài yêu mến Ngài như vậy. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em có nghĩ là Giô-sép và Ni-cô-đem có gặp rắc rối khi họ làm vậy không?
2. Anh chị em đã có dịp chăm sóc người đang hấp hối hoặc chết chưa?
3. Thế nào gọi là món quà tình yêu?

Ngày Chúa Phục Sinh, Chúa Nhật, Ngày 5 Tháng 4 Năm 2026

Nhưng Ma-ri vẫn còn đứng ngoài mộ khóc...[và] đứng nhìn vào trong mộ. Bà thấy hai thiên sứ mặc áo trắng... Những vị đó nói với bà “Bà ơi, tại sao bà khóc?” Bà trả lời: “Chúng đã lấy xác Chúa tôi rồi, tôi không biết họ đã để xác Ngài đâu.” Nói xong, bà quay lại phía sau thấy Đức Giê-su đang đứng đó, nhưng bà không biết đó là Đức Giê-su...Đức Giê-su nói với bà: “Ma-ri.”
Phúc Âm theo Thánh Giảng 20:11-12a, 13-14, 16a

Người Duy Nhất Quan Trọng

Tôi thích cách cư xử của Ma-ri trong câu chuyện này. Vào Sáng Phục Sinh, Ma-ri phát hiện ra thi thể Đức Giê-su bị mất và vội vàng đi báo cho các cho các môn đồ. Sau đó, bà lại trở lại ngôi mộ trống để khóc thêm. Điều đó chẳng có gì đáng ngạc nhiên.

Nhưng hãy xem chuyện gì xảy ra? Bà nhìn vào trong mộ một lần nữa, và bà thấy hai thiên sứ. Nếu lúc khác thì chắc là bà vui mừng và kinh ngạc. Nhưng lần này thì không. Họ hỏi bà và bà lịch sự trả lời, nhưng sau đó, bà quay lưng lại với họ như thể họ chẳng có ý nghĩa gì cả... bởi vì họ chẳng để ý việc thi thể Đức Giê-su biến mất. Ngoài Đức Giê-su thì ai thêm quan tâm đến thiên sứ!

Rồi sau đó, chính Đức Giê-su nói chuyện với bà. Chưa đầy một phút sau, bà đã đưa tay ôm chặt lấy Ngài một cách quá vui mừng. Chẳng trách Đức Giê-su phải nói với bà: “Thả ra.”

Ma-ri đúng. Chỉ có Đấng Quan Trọng chính là Đức Giê-su. Ngài chính là Đấng chúng ta bám víu. Đấng mà chúng ta nương dựa và đặt trọn niềm tin. Và khi Ngài sai chúng ta đi loan báo cho mọi người biết về sự chết đau thương trên thập giá và sự sống lại quan vinh của Ngài cho mọi người – vì cơ chúng ta yêu Ngài nên chúng ta đi.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, con rất hạnh diện vì Ngài đang sống và ở bên cạnh chúng con luôn. A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Anh chị em có tin hành động của Ma-ri?
2. Tại sao có và tại sao không?
3. Tại sao anh chị em nghĩ là Đức Giê-su lại hiện ra với người đàn bà bình thường trước thay vì Phi-e-rơ, Giảng hay một người nhà của Ngài?

Thứ Hai, Ngày Phục Sinh, Ngày 6 Tháng 4 Năm 2026

Buổi chiều ngày hôm ấy, là ngày thứ nhất trong tuần, các môn đồ đang ở trong phòng, cửa đóng kín lại vì sợ người Do-thái. Đức Giê-su hiện đến, đứng giữa họ và nói với họ: “Bình an cho các con.” Nói xong, Ngài đưa tay và sườn của Ngài cho họ thấy. Các môn đồ thấy Chúa thì rất là vui mừng. Đức Giê-su lại nói tiếp: “Bình an cho các con, như Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai các con.” Nói xong, Ngài hà hơi trên họ và tiếp: “Các con hãy nhận lấy Đức Thánh Linh. Người nào mà các con tha thứ tội lỗi cho thì người đó sẽ được tha thứ, còn người nào mà các con cầm tội lại, thì tội lỗi sẽ bị cầm lại trên người đó. Phúc Âm theo Thánh Giăng 20:19-23

Ra Đi

Hãy xem sự diễn biến của câu chuyện này. Chúng ta bắt đầu vào buổi chiều – đi đến một nơi mà các cửa đang bị khóa – nơi các môn đồ của Đức Giê-su đang trốn ở bên trong – sự sợ hãi đang đè trên họ, trong lòng đầy sự sợ hãi.

Và này Đức Giê-su đến. Đức Giê-su nói với họ: “Bình an cho các con.” và cho họ xem những vết thương của Ngài. Và chúng ta tiến thêm bước nữa. Từ niềm tin vui mừng trong lòng đến lúc Đức Giê-su hà hơi trên họ, đến lúc Ngài sai họ ra đi khắp mọi nơi để chia sẻ tin mừng về sự tha thứ tội lỗi – với Đức Thánh Linh làm việc qua họ.

Ngay cả khi cảm thấy mọi việc như những bức tường đóng lại chung quanh, như là không nơi nào, không thời điểm nào mà ngăn cản Đức Giê-su đến với chúng ta. Và khi Ngài đến, Ngài mang lại cho chúng ta sự sống, bình an và niềm vui – và cuối cùng làm công việc Ngài giao phó dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh và Đức Giê-su ở cùng chúng ta mãi mãi.

Cầu nguyện: Thưa Chúa, xin hãy đến với con, và cho con tìm thấy sự bình an và sự vui mừng trong Ngài.

A-men.

Câu hỏi suy gẫm:

1. Khi anh chị em sợ hãi, làm sao tìm sự giúp đỡ?
2. Đức Giê-su đã đến với anh chị em trong lúc sợ hãi chưa?
3. Hãy kể một lần khi Đức Thánh Linh đã dùng anh chị em giúp người khác.